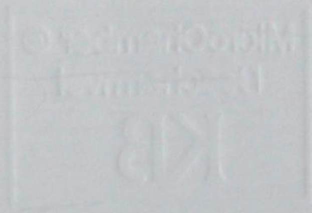

TRAGEDIE,

Ofte

Treur-Spel/

Van

Edipes en Antigone.

Ghedicht door

VV. D. BAVDOVS.

Incarnatie Regel op't Treur-Spel.

HIer aen ghI hooren kont, ô EDeL *BorgerI*,
VV*at reIne* LIef D' *kan* Doen,*en s'*K*onInghs* TI*rannI*.

't AMSTERDAM,

Voor Jan Marcusz/ op de Dams-sluys/ inde beslagen Bybel.

A°. CIↃ. IↃ. XVIII

VOOR-REDEN.

SONNET.

Tot den goetwilligen Leser.

ICk die door Yvers-*lust, tot dichten werd' ghedreven,*
V *erwonder my te seer, dat ick niet raecken kan,*
E *en al te schoonen-wit, die my' t hert overwan:*
R *ust, lust gemoet, met noch meer daer beneven.*
Want doen ick las' tghedicht (het deed' my vreuchdich leven)
Van u: ô Ytis-*Spel, d' welck was myn eerste dan,*
Die' k in Batavien *oyt met oogh' ginck mercken an:*
Want ick myn selven corts, uyt Eng'landt *had begeven,*
Soo dat ick noyt voor dien van dichten had ghehoort;
Eer ick in't Amstels-Pleyn *(seer wydt vermaert) quam woonen,*
Waer ick hier door lusts-dwanck, myn Yver *moet betoonen.*
Doch en deucht het niet veel, Rymers weest niet versloort:
Want 't is uyt Yvers-*Ionst, om myn Duytsch te vermeeren,*
,, *En wat ick niet en kan,* In tijdts *hoop ick te* leeren.

VV. de Baudous. *Leert in tijdts.*

Toe-eygeningh aen de Vrome Ionghmans
Cornelisz Iacobsz ende Heyndrick Iacobsz.

NAe dien dat hier in Amsterdam soo veel verscheyden Liefhebbers vande Rijm-konst zijn/daer ghylieden beyde mee Liefhebbers van zijt/ (nae dat ick gehoort heb) ende insonderheyt vanden sinrijcken Rijmer G. A. Bredero, niet te min soo bid ick V. L. beyde / ende laet dit gheringhe werck by V. L. huys vest hebben; die ick V. L. beyde toeeyghene/ verhoopende dat het desghelijckx by V. L. beyde ontfanghen sal zijn: Niet aensiende het slecht ghedicht/ maer de goet gunsticheydt die ick V. L. beyde toedraghe. Want soo ick een jaer ofte twee inde Rijm-konst genocht gehadt hebbe/ ende niet volbrocht en heb / soo heb ick int lest onder andere Historien (soo wel Fransch' als Duytsch') gevonden de treffelijcke historien (ofte treur-spelen) vanden vermaerden Poët (ofte Rijm-schryver) Robert Garnier: Alwaer ick dit teghenwoordighe treur-spel in vondt / het welck my seer wel behaechden eñ waerdigh achten om het selve uyt de Fransche rijm over te setten (in dese Nederduytsche rijm) ende in druck te laten uyt gaen/om V. L. beyde te vereeren/het welck ick V. L. wilde bidden het selve in achtbaerheyt te ontfanghen: Al en is het nerghens nae de beste niet/ nochtans hebbe ick het nae mijn best vermoghen ghedaen het welck seer kleyn is/ door dien ick noyt in eenighe studie en heb ghestudeert/noch noyt in Vranckrijck en heb gheweest/ maer altijdt in Engelandt heb ghewoont op een jaer drie ofte vier nae / waer over dat ick hope dat ghy lieden beyde kennisse daer van draghen sult ende andere spotters ende berispers antwoort sult konnen gheven/dan ick hope die wat verstant heeft/ die sal by zijn selven kennisse draghen / ende dencken dat daer niet een boeck en is sonder eenighe fauten/ daerom soo daer eenighe fauten met rassicheydt van schryven of met drucken voor by gheslipt zijn (ghelijck het licht kon ghebeuren) wiltse doch ten besten keeren/ (dan wat ist) tis hedensdaechs een manier dat yeder een balck in een anders oogh kan sien ende qualijcken een spinter in hun ooghen / dan ick denck als elck zijn werck wel doorsiet hy en sal't sonder fauten niet vinden. Voort soo daer eenighe waren die dit spel nae ginghen soecken inde Fransche Historie: Sy en sullen't niet vinden juyst ghelijck het Frans/ want ick hebbe het soo hier ende daer wat verandert om op de Nederduydtsche manier best te voeghen / ende sooder eenighe uytheemsche woorden in zijn / soo denckt dat het uyt een uytheemsche tael over-gheset is / ende datter daerom te meer in gheslopen zijn als daer wel anders soude wesen/dan men kan yeder zijn niet doen. Dit ende het vervolghen is het gheen daer ick V. L. beyde over Heeren van maeck/ V. L. beyde biddende het selve met sulcken goeden wille te ontfanghen als het V. L. beyde toegheeygent wert.

V. L. beyde dienstw. Dienaer *W. de Baudous*.

INHOVDT.

HEt is een yeghelijck wel kennelijck (zoud' ick wel dencken) hoe dat Edipes Coninck van Thebes, Soon van Leye, doen hy eerst gheboren was, worden't voorseyt dat hy zyn Vader doodē sou: waer over dat Iocaste zyn Moeder hem ginck brengen op den Bergh van Chiteron, ende hinc hem aen eenen Boom, met de Beenen over eenen Willighen-Boom, soo dat zy anders niet en wist of hy was doodt. Doen hy daer nu een wyl ghewees had, soo quam daer by gheval Phorbas, een Herder van Polibe, Coninck van Corinthien voor by ghegaen, hem ziende aen eenen Boom hanghen, ende de Beenen over een wil'ge, heeft hem verlost: want het was een schoon Kindt na sijn behaghen, Soo heeft hy hem aende Coningin ghebracht (die gheen Kinders en hadde) die hem op voeden als haer eyghen Kindt. Doen Edipes nu groot ghe-worden was, heeft hy voor waerachtich ghesien, in een Oracle van Apollo als dat hy zyn Vader by Thebes vinden zou: waer over hy de Reys aengenomen heeft. Hy nu op den wegh zynde, heeft hy krackeel ghecreghen teghen den Coninck-Leyes volck: die hem ontmoette, niet wetende dat het zijns Vaders volck was, of dat zijn Vader daer by was Soo dat sy voort malcand'ren den meesten hoop doodt sloegen, waer onder Leye een van was. Doen nu dit geschiet was: is Edipes vooort na Thebes toe ghetrocken. Hebbende hun verlost vande moeyelyck-heyt des Phinx, troude hy Iocaste zyn Moeder. ende hy heeft vier Kinders by haer gecreghen, namelyck Eteocle, Polenies, Antigone, ende Ismene. Waer over cē weynich tyts daernae de Stadt geweldich Gheëfectueert was van een langh-duerighe Peste, doen hebben zy verstaen, dat dese besmettinghe niet op houden zou, ten waer dat de doodt vande voorgaende Coninck ghewroocken wer, soo heeftmen neerstelyck versocht om te weten wie de oorsaeck was eande voorgaende Coninex doodt. Doen sy nu wel overghereeckent hadden den tydt dat hy doodt gheweest was, sa heeft Edipes ghevonden dat hy't selve ghedaen hadde, ende dat hy sulcke bloetschande by zijn Moeder hadde gewrocht, heeft hy met zyn eyghen handen, zyn ooghen uytgheruckt, ende verliet de

stadt:

't adt, ende ginck Penitentie doen op den Bergh Chiteron, passerende de rest van syn daghen, (met grooten leet-wesen, ende berou van 't gheen hy had ghedaen) met Antigone die hem niet wilde verlaten. Nu in dese tyt raecte Eteocle ende Polenies in eé verschil met malcanderen om het Coninckrijc. Daer na zynse voort geaccordeert te regeeren elck Iaer voor Iaer, voort vervolgende desen accoort, is Etiocle syn Iaer ghe-eyndt, hy vindende 't regeeren so goet, en wille het regeeren niet verlaeten. Waer over dat Polenies vergramt wert: trock na sommighe Princen van Griecken om eenighe hulpe ofte bystant, om hem weder aen zyn Coninckrijck te helpen. Ende onder anderen so raeckte hy by Adraste Coninck van Argiens die 't met hem hem hielt, heeft mede zyn macht laeten blycken om Polenies weder in zyn Landt te helpen, ende den onrechten besitter daer uyt te Iaegen. Den Camp worde ghehouden voor de Stadt van Thebes: waer Eteocle al zyn macht te Velde brocht om syn Broeder slach te leveren, waer op een bloedighe slach gheschieden: want de meeste deel van beyde Legers bleven daer doodt: Ia selve de princepaelste vande Capiteynen. Polenies wesende seer bedroeft, om de doodt van Tyden zijn Swager, oock van Capana, Hippomedon, Ampheire, ende Perthenope, Belliqueux, Magnanimes. &c. dese deden dat Polenies Etiocle syn Broeder eerst te velde riep, om tegens hem te campen in het aensien van bey de Legers, al waer sy beyde doot bleven. Doen Iocaste dit hoorde, heeft sy haer selve op staende voet doodt ghesteken. Poleniecens Volc siende dat haer Hooft doodt was, daer sy de wapens voor aengevaert hadden, waren seer verslaghen in 't gemoet dat sy sulcken verlies hadden ghecreghen, doen lichten sy haer Vaendels, ende trocken metter haest wech. Creon wesende Broeder van Iocaste, werde Coninck van Thebes ghecroont, welcke dede begraven het Volck van Eteocle, maer liet ghebieden op lijf straffe, datmen Polenisens volck niet begraven sou, ende boven andere, het Lichaem van Polenies, om dat hy d' oorsaeck was vanden voorgaende Velt-slach. Ende voor de executie van Creons Ordinnantie, soo heeft hy wacht by de dodē geset om tē vangē die daer soude comen om hem te begraven. Antiogne liefde draghende tot Polenies haer Broeder, en wilde niet

lijden dat hy van beesten of van Vogels gegeten soude worden, naer voor haer hem te begraven, waer op sy ghevanghen werdt ende voor Creon *ghebracht die haer ter dood verwees, zy nu in't donck'r'e gevangenhuys synde, om van hongher te sterven, en heeft sulcken herden doodt niet willen verwachten, maer heeft haer selven aen haer eygen Vlecht-Snoer verhangen.* Creon *haer hebbende verlooft aen* Hemon *syn zoon, die haer doodt vondt inde ghevangenisse, daer hy inghegaen was om haer vry te laeten: hy overwonnen synde van Rou, ende liefde die haer droech, heeft hem selven van stonden aen met zyn gheweer door-steken. Dese tydinge comende ter ooren van* Vredice *zyn Moeder, heeft haer van hert-seer selve mede ghedoot.* Creon *dit hoorende worden seer verschrickt met een rasende ghemoet, door d'overgroote rou en quel die hy hadde over de dooden, die so corts na malcand'ren volghden, daer hy alleen de oorsaeck van was. Hier mede hebt ghy Lieden 't besluyt van dit droevighe Treur-Spel.*

V allen dienst-vvillighen vriendt. *Willem de Baudous.*

SONNET.

Op het Treur-Spel, van Edipes *en* Antigone.

DE trouheyt van een Kindt tot haren Ouders out. (dich
Cont ghy bemerckē vvel, in't droevich Treur-spel bloe
De vvilde raserny van tvvee ghebroeders vvoedich,
En haer haestighe moort (dat haer vrienden berout)
Stelt *Baudous* in't ghedicht. Hy oock voor u ontvout,
VVat dat een Coninck baert, in toornicheyt te spoedich;
VVat dat eē Prins kan doen, die streng' is en hoogmoedich
Tegen 't benaude volck (ô *Bataviers*) onthout
Dees leeringe seer goet, in u leergier'ge herten.
Comt nu aensiet het Spel, op't dubbel root *Tonneel*
Beslibbert van het bloet der (te seer) lievers veel:
Die voor blijtschap en vreucht, kosen verdriet en smerten.
Dees vvreede harde moort, de *Satan* steeds belacht,
O *Batavieren* mijtſ', en houdt s' in u ghedacht.

H. L. Roghman. *Wie blijft als een?*

SONNET.

WIl hem, die't lust te doen: deur soeckt met Yvers *kracht*
In Edipes *en* Antigone *doet en leven;*
Lust yemant wat de heerschingh int gemoet kan geven?
Hy heeft het in het licht, en aen den dagh ghebracht.

Eel waerdich Engels-man, *uyt plicht van u gheslacht,*
Mindy dijn Burich-rijck, met lust daer toe ghedreven:
DE wyl ghy uyt het Frans in Neerduyts hebt beschreven,
Beschcydenlijck de daa'n die uyt hun zijn ghewracht.

An minnighe Lievers leest dees rype rymeryen:
V lusts vermaeck vindy en treurnis om te myen;
De trotse wrevel, en veel hooghmoedighe spijts.

O droeve treur-spel ghy en zijt niet dan te houden,
Een leere voor de jeucht, een spieghel voor de ouden.
So VVilhem de Baudoes *aenwijst en* LEERT IN TYTS.

I. P. 'Tbest is beter.

Klinck-dicht.

GH'lijc *Pheb*. d'aerd'bodem licht en heuch'lic doet verblydē:
Soo oock dees rymery door 'tlieve soete dicht,
Mijn hert, mijn geest, mijn lust, manhaftich heeft gesticht,
Midts 'tloecke sins beleyt voorbeeldet sonder myden:
VVat onrecht vverct, en meed' vvat deucht hier al moet lydē,
Hoe dat een vvreede Prins zijnd' van het goet bericht
Zijn vvrevel moet betoont, eē streng straf svvaer gevvicht,
Die nochtans hoort te zijn *deuchts* krooner 'tallen tyden,
Dus Leser met aendacht vvickt reden nae't behoort,
En *LEERT IN TIITS* het goet: de vvreede vvreet heyt (smoort
Laet dit spel spiegel sijn gestadich voor u oogen:
Hebt mely onder 'trecht ghy grooten 'tis u eer,
En redens eer, die vvint die herten meer en meer,
Maer vvreede onrechts vvil doet vaeck veel niet vermoghen.

VVie faelt mach keeren.

KLINCK-DICHT.

Ter eeren, VVillem de Baudous.

Op Zijn Edipes *ende* Antìgone.

COmt Rijm-beminders al (die ſvvanger gaen te gader
Van conſt en vvetenſchap) leeſt nu dit droedich Spel,
VVaer in de deucht omhelſt, de kuyſheyt, onrebel;
Het vvelck toont *Antigoon*, tot haer beminde Vader.
Ey lievers vande deucht! comt, comt dit doch vvat nader,
Pluct uyt dit ſchoō gedicht, Rijm-vvoort-jēs, ſonder quel,
VVant hier is ſtofs genoech, vermits *Baudous* ſeer ſnel
En braef in't dichten is, comt Leſer zijt een rader
Van 'tvvel-gemaeckte Spel, de ſchoonheyt daer van tuygt,
,,t'Is vvijſlijck datmen uyt het nut, de ſoetheydt, zuyght.
Vol-mondich kan ick niet (ô *Baudous*!) meer uyt brommen
V diep ghevvortelt, of u ſcherp-ſinnich verſtant,
Met mijn (te ſlecht) ghedicht, of Rymerijt-je: vvant
V lof veel hoogher is, als 't ſpits Parnaſs' gheclommen.

Heyndrick Lambertſz Roghman. VVie blijft als een?

Perſonagien van't teghenwoordich Spel,

Edipes, *Coninck van* Thebes.
Antígone, *dochter van* Edipes,
Bode *van* Polenies.
Hemon, *Coninck* Creons *zoon.*
Iocaſte, *Edipes Vrou.*
Polenies, *Edipes zoon.*
Galo, *een Capiteyn van* Polenies.
Tvvee Soldaten, van Polenies.
Eteocle, *Broeder van* Polenies.
Iſmene, *Edipes dochter.*
Sitolus, *een Hovelingh*
Macolphus.
Broerſ-hert. 3. *Dienaers.*
Koddigert.
Creon *de 2. Coninc van* Thebes
Prudentio *Creons Raedts-Heer.*
Vredice, *Vrou van* Creon.
Cerbo, een *Eedel-Man.*
Antetus, *Hovelingh-*
Schilt-knaep *van Polenies ſtom.*

Edipe, en Antigone.

ICk ouden man heel blindt/ ick moet helaes gaen dolen/
Door Bergen Bos en Dal/door Putten en door Holen.
Mijn dochter Antigoon / ick bid u doch vertreckt/
Eer dat ghy laes u selfs tot droefheyt seer verweckt:
Want ick nae Cithron gae/om t'leven daer te enden/
En nimmer sal ick weer nae dese stadt toe wenden.
Daerom soo bid ick u/ laet my mijn eyghen quaet
Beweenen met veel druck / en ghy doch van my gaet.
Verslijt niet uwe jeucht/ met droeffelijcke claghen/
Maer gaet weer nae het hoff: en leeft nae u behaghen
Met uwe Broeders beyd en Moer die ick beclaech.

Antigone Van u ick niet en schey: maer t'leven ick me waech/
Maer dat ghy henen gaet ick sal u staech by weesen/
Vreest ghy niet voor de doot ick ben in minder vreesen.

Edipes. Ha had de kille doot! my van de aerd ghertuckt
In mijne kintsche jeucht/so had het noyt gheluckt
Dat ick mijn Vader laes! ghebracht had tot der aerden/
Doch met onwetenheyt. O hemel hooch van waerden
» Ghy die't hier alles siet/ghy die't hier alles weet/
» Hoe weynich dat het is/daer's niet voor u secreet.
Daerom ach opend Aerd'/ en slockt my daed'lijck inne/
Want ick hier op dees Wer'lt/ gheen ruste meer en vinne/
Elck uyr is my een dach/ elck dach duert my een jaer:
Om dat ick leven moet in sulcken groot beswaer.
Mijn dunckt dit hayr rijst op/als ick't gae overdencken
Al wat ick heb gedaen. Ja 'k gae mijn ziele krencken.
Ick sal gaen na den bergh/alwaer ick was ghebrocht
Al van mijn eygen moer die't leven van my socht/
Sy hinck my aen een boom tot aes der wilde dieren:
Een boom was niet genoech/maer twee ginck sy vercieren/
De armen aen een Boom/de voeten aen een ander/
En socht soo nae mijn doot/gh'lijck een wreet Salmander,
Of Leeu, of Tyger meed', die elck een brenght ter doot.
Ick worde laes ghebrocht in sulcken swaren noot:
Om dat het was ghesepdt van een gheleert Propheet/
Dat k'mijn Vaer dooden sou. Maer Jupijn die wel weet
t'Gront van mijn teere hert/die kan het wel ghetuyghen
Dat ick onschuldich ben/maer noch moet ick gaen buyghen/
En bidden dat hy my/mijn sonden doch vergeeft/
Daer ick soo meen'ghe jaer/ Helaes! heb in gheleeft.
Kamp-salich was de Man/die my laes ginck bevryden/

Van u o soete doot ! 'en bracht my in verblijden
Ghelijck een Vondelingh tot Corinthen int hof :
Alwaer-men my bewees/eer/glori/ende lof.
Jae ben daer op ghevoet/tot dat ick quam tot Jaren/
En in mijn Ouderdom comt laey! mijn beswaeren.
Nu sal ick weder gaen/al na den selven bergh
Waer mijn doot was na by daen ick was sonder erch.
Laet ick daer heenen gaen/om 't leven daer te laeten/
Want hoe ick langer leef/hoe ick't leven meer gae haeten.
Daerom o soete doot ! het leven my afsnijt
Eer dat ick langer leef en werd' mijn sinnen quijt.
Mijn selven ick verscheur/ick treck dees grijse haeren
Wt dit besaerde hooft:O Goon in wat beswaeren
Ben ick helaey nu ? mijn dochter van my gaet/
Want hier is nu de doot/die voor mijn oogen staet/
Nu ben ick haest aent ent van al mijn droeve quel/
Nu ben ick haest aent ent van dees bedroefde hel.
Ach! waerom hout ghy my ? Waerom wilt ghy niet scheyden ?
Vrou Cloto comt my by ick mach niet langer beyden/
Daerom ick bid' vertreckt/ en slijt u jonghe jeucht
In mijn lof-waerdich Hof sonder droefheyt met vreucht.

Antigone. Ach ! laet u droefheyt staen/en wilt meed heenen treden
Al na u groot Paleys/daer't al in vreucht en vreden
Sal staen als z'u weerzien.

Edipes. My sulcx niet en verchte.
Want hoe 'k meer van't Hof hoor/hoet my helaes meer terchte.
Veel liever sterf ick hier/op dese woeste velden/
Als in mijn eygen Hof vol vreuchden en vol welden.
Want 'tHof is vol bedroch en ydel mommery :
Vol twist/vol haet/en nijt/en alle schelmery.
Daerom scheyd' ick daer van om boeten soo mijn sonden.

Antigon. En waer ghy henen gaet/ ick sal tot allen stonden
Ghetrouwelyck by u zijn/en wat u overkomt
Dat sal my oock gheschien/voor niet ben ick beschroomt.
Ick heb helaes maer u/die ick kan Vader noemen :
Ick heb helaes maer u/waer meed' ick mach gaen roemen :
Ghy zijt alleen mijn schat/ghy zijt alleen mijn troost :
Ghy zijt die ick bemin/ghy zijt die my verpoost
Van al t'gheen my gheschiet/als ick u mach aenschouwen/
Het hof ick gantsch verlaet en wil mijn by u houwen.
Mijn Broeders moghen t'saem/en oock mijn Moeder meed'
Houden het Coninckrijck in langhduerighe vreed.
Soo langh de Goden my/ gunnen op aert te leven
Soo sal ick u mijn Vader nimmer noyt begheven.
Ick stel my onder u/ick doe wat ghy ghebiedt :
Maer van u wech te gaen/dat doe ick (Vader) niet:

t'Zy

t'Zy anders wat het wil/ al waert om u te sterven/
Ick doet ghewillichlijck/ t'leven wil ick wel derven
Om uwen't wil helaes! zoo dat u helpen mach
Tot voordeel van u quel of van u droef gheclach:
Ja eyst van my de doot/ ick sal't ghewillich lijden/
Zoo k'u int minste yet/ met sulckx kan verblijden.
Maer breeckt (ick bids) mijn Vaer al de se droeve quel:
Ghedenckt eens in wat vreucht/ ghy hebt gheleeft seer wel.

Edipes. Eeuwighe Goden groot/ Regeerders aller dingen/
Hoe heb ick soo een kint/ die laes! zo kan bedwinghen
Haer eyghen bly solaes? Ja al haer beste vreucht/
En doolt hier dus met my/ en is noch soo verheucht/
En heeft noch sulcken moet/ jae sulcken mans couragie
Dat ick verwondert ben/ sy achtet geen quellagie:
Sy is heel wel gherust dat ick maer was gherust/
Maer laes! mijn hertens quel kan niet zijn uytgheblust/
Soo langh als Phœbus klaer/ de aerde gaet beschijnen:
Soo langh als Phœbus doet Auroræs vocht verdwijnen:
Soo langh als Atropos mijn t'leven houden laet:
Soo langh blijft droefheyt hier en nimmer en vergaet.
Ick sal mijn Vaders doot met tranen dick beweenen.

Antigone Ach Vader maeckt een endt/ en gaen wy t'samen henen.

Edipes. De Goden hebben u wel met de deucht ghecroont/
Dat ghy meer by my doet als een die int hof woont.
Ghy hout u staegh by my/ maer wilt my doch verlaten/
Want ghy noch niemant niet/ sal my niet soo bepraten
Dat ick weer keeren sal/ niemant mijn overheert:
Niemant kan my ghebien: niemant is soo veel weert:
Dat hy eens segghen kan mijn raedt moet ghy nacomen.
Voor niemant niet ick vrees/ ick hoef niet eens te schroomen
Als voor de Goden groot.

Antigone Beweecht u niet u hert/
Te sien hoe ick dus ben vol droefheyt en vol smert?

Edipes. Beweecht u niet de mijn/ die nimmer en sal scheyden?
Eer dat de kille doot ter aerden my sal leyden?

Antigone U smerte die is groot/ maer mijn die overtreft.

Edipes. Ghy doet het laes u selfs / want ghy het hoogher heft
Als t'immer is van noot/ en mijn is niet te helpen.

Antigone Wel Vader seght waerom? Wilt doch u droefheyt stelpen.

Edipes. Mijn Vader heb ick laes! met dese handt vermoort:
d'Welck quelt mijn herte seer/ en noch meer dinghen voort/
Die k'niet verhalen mach/ want t'brenght my tot meer pijne/
Mijn Moeder is de u/ u Moeder is de mijne.

Antigone Vader dat's niet u schult/ want ghy en wist het niet/
Dat was een ongheluck: neemt ghy daer uyt verdriet?

Edipes. t'Was sulcken ongheluck/ my dunckt dees hayren rijsen/

Als ick het maer verhael/en wilt ghy dan misprijsen
Dat ick het noch beween/soo langh alst is mijn sin.
Antigone — Niemant en komt tot quaet/of hy brenght zijn self daer in.
Edipes. — Dees woorden zijn vergeefs/dit moet alsoo gheschieden/
Want niemant die daer leeft/sal anders mijn ghebieden:
Ghelijck ick heb ghesept/de doot voor al ick soeck/
t'Zy waer dat het mach zijn/in eenighe vuyle hoeck/
Het is my even goet/beneemt my maer het leven/
Haelt my van dese aert/k'sal mijn tot u begeven.
O doot/O soete doot/komt stopt mijn adems tocht:
En breeckt mijn oude hert/t'welck soo veel heeft besocht.
Berst uyt o inghewant/schut t'hert neer voor mijn voeten/
Laet dit vervloeckte rif/de sonden nu eens boeten.
Swelght my in u o aerdt/dat ick niet meer en voel
Het zidd'ren mijnes bloets/met hert en ziels ghewoel.
Alecto,buldert op/Megeræ,wilt niet blijven/
Pluto en Tisiphon,wilt my doch eens gherijven/
Helpt nu o helsche Goôn: dat ick doch by u blijf/
Op dat ick nu vermeer u rijcke met mijn lijf:
End' met mijn ziele mee d'welck is in duysent sorghen/
Ja ginck liever van daech/als te beyden tot morghen.
Want stadich ben ick hier vol hertseer en vol rouw'.
Aurora,laet niet meer u schoon beperlde douw'/
Op my hier vallen neer/want niet waert zijn mijn wercken/
Dat alder-slimste dingh datmen hier kan bemercken.
Mijn lichaem is niet waert/te komen inde aert.
Mijn lichaem is niet waert/dat menschen dat aenvaert
Om te begraven hier. Mijn daghen die verlengen.
Vermits ick word' ghewaer/dat ick niet mach ghehengen
De doot daer ick na roep/daer ick soo na verlangh.
Hoe staen ick dus versuft? hoe ben ick nu dus bangh?
Verscheurt u eygen selfs/waer na wilt ghy vertoeven?
Werpt u in d'afgronts-Hol/so sult ghy niet behoeven
Die hulp van yemant meer/so bent ghy voort aen't endt
Van al u droeve quel/van al u swaer torment.
Antigon. — Ay staeckt doch dit getier! Ach Vader wilt eens hooren/
Laet eens mijn droeve stem/nu comen tot u ooren/
Ten is niet dat ick wil/dat ghy weer met my keert/
Of dat ghy in u stoel u Scepter weer regeert/
Noch oock dat ghy weer sout in u Palleys weer comen/
Maer dat ghy laeten sout/'tgheen ick vaeck heb vernomen;
Dat is dat ghy u selfs/vervloeckt in d'Hels afgront.
En roept de Helsche Goôn dat zy u swaere wont
Ghenesen met veel quaet/hoe kan u dat ghenesen?
En waert veel beter niet dat ghy by my wout wesen?
En slissen soo ons quel,

Neen

[Oed]ipes. Neen Dochter 't waer meer quaet/
Want hoe ick langer leef/ 't Hof my meer teghen staet.

[An]tigone Fortuyn Ha! al te wreet/ hoe cont ghy meer betoonen/
Als ghy hier blijcken laet, kunt ghy soo goet beloonen?
Ghelijck ghy 't quaet hier doet/ kunt ghy een so veel suer
Toe jagen/ als ghy hier betoont nu met veel druck?
O Iupijn die daer kunt al na u wil bestueren
Kunt ghy een mensche laes! veel meerder quel toe stueren/
Als nu mijn Vader heeft.

[Oe]dipes. Ach! had ick nu mijn wensch.

[An]tigone Soo waert ghy laey! maer een seer bedroefde mensch/
Ghy wenst helaes! nae 't gheen dat u niet en kan baeten/
Ghy wenscht alleen (ick hoor) om alles te verlaeten/
Ghy wenscht te zijn van hier/ van 't geen u meest aengaet/
Ghy wenscht te zijn van my die u wel nae bestaet.
Mijn moeder en mijn broers/ ghy wenst die te verlaeten/
Ghelijck of wy te saem u dood'lijck gingen haeten.
Wat voordert doch u wensch? Wat baet u grondich treuren?
Want al daer ghy om wenscht? dat kan u niet gebeuren.
Al roept ghy noch soo seer/ de doot en comt doch niet
Om u te helpen uyt u quel en swaer verdriet.
De doot en comt so niet/ gelijck wy vaeck versoecken/
„ Want quamt vaec als men 't wenst/ men mocht het wel vervloecken.
De doot comt noch te ras/ aen menich snoode mensch.
De doot heeft sijn beloop/ daer baet geen beed' noch wensch.

[Oe]dipes. O Goôn, wanneer salt sijn? hoe lang moet ick noch beyden
Eer dat ick van dees eeuw/ (helaey!) eens mach scheyden?
De quel my overheert/ ick doe my selfs te cort.
De Hemel ick vervloeck/ want (laes!) de quel die port
My, tot veel meer quaets als ick immer soud' bedincken.
Daerom ach! opent aerd'/ laet my daer straex in sincken:
Dat ick (van nu) niet meer de Goden en vervloeck/
Of dat Iupijn my niet doet schrijven in sijn boeck/
Voor een vervloeckte mensch/ en dat ick nopt soud' comen
Te leven in sijn rijck (vol schoonheyt wtgenomen).
Iupijn ben ick noch waerd' dat ick u licht aenschouw?
Of dat Aurora schoon my bevocht met haer douw?
Of Ceres dat sy my de goede spijs wil geven?
Of vruchten op het velt/ waer van dat ick moet leven.
Mijn dochter (Antigoon) ick heb 't verlaeten al/
In waerden of onwaerd' binnen de t'Hebes wal/
Maer noch ist niet genoech/ een krijch sal haest beginnen/
Tusschen u broeders beyd' (soo ick 't recht kan versinnen,
't Is om het Coninckrijck die Etiocle hout
Van u broer Polenies. Welck is daerom soo stout/
Met een manhaft gemoet/ gaet hy na Griecken keeren/

 Kenden

Aenden Coninck Adraſt, om hem te aſſiſteeren/
Dat hy verrijgen mocht 'tgeen hem toecomt met recht.

Antigone O Vader weet ghy dit? ſoo zijt ghy ſeecker ſlecht
Soo ghy niet weer en keert/ al waert maer om dees ſaecken/
Want ghy ſijt nu den man die dit al kont doen ſtaecken.
Ghy zijt die deſe twiſt cont brengen tot een endt/
En houden dat het rijck int minſt niet wert geſchent
Door vreemdelingen wreet/ die anders niet en ſoecken
Dan nae een lange krijch/diemen wel mach vervloecken.
Ach Vader! hoort mijn clacht waerom 'k u val te voet/
En doet doch eens het geen daer 'k u om bidden moet:
Aenhoort mijn droeve ſtem laet doch u voorneem vaeren/
En helpt my en mijn moer uyt al ons groot beſwaeren:
Bidt niet meer om de doot/het comt doch tijts genoch/
„ Want als de doot eens comt: comt hy ſonder bedroch/
Niemant hy keeren laet/om kermen noch om clagen/
Daerom ſoo bid ick u laet u dit nu behagen.

Edipes. Mijn Dochter rijſt doch op/u clacht doorſnijt mijn hert/
Stelt u doch eens te vreen/ eyndicht doch eens u ſmert:
Gebiedt my na u luſt / ick ſal't willich volbrengen/
Zegt wat ghy hebben wilt het ſal u nu ghehengen:
Ick ſal om u'went wil gaen loopen in mijn doot/
Ick ſal om u'went wil gaen ſpringhen in een ſloot
Of inde wyde zee. Ick laet om u'went wille
Mijn ſelfs verſcheuren hier. Jae aende Crokedillen,
Of aenden wreeden VVolf/ my ſelven geef ick nu
Om ſtellen u geruſt: ſoo dit kan helpen u.
Al wat ghy my gebiedt het ſal voor u gheſchieden/
Maer om na huys te gaen dat ſult ghy niet gebieden.
Want ick ſal dwaelen voort door boſſchen bergh en dal/
En nimmer keeren weer binnen de t'Hebes wal.
In een ſpelonck of cluys/ſal ick mijn wooning maecken/
En leven vande vrucht daer ick kan aengeraecken.
Met wort'len en met cruyt in plaets van leckerny/
Sal dit rif ſijn verſaet/en water claer daer by.
Dit ſal ick Dochter doen tot boete van mijn ſonden/
Daer 'k in gevallen ben en ſwaerlijck in gebonden.
Daerom mijn kindt vaert wel: Want ghy mijn noyt weer ſiet/
Keert weder na het hof/en leeſt ſonder verdriet.

Antigone Vaert wel mijn Vader laes! alſt anders niet kan weſen.
Vaert wel mijn een'gen trooſt/de Goôn willen u geneſen/
Van al u druck en ramp/van al u droeve quel/
Welck is voor my helaes! een ſeer bedroefde hel/
Dat 'k u dus laten moet / mijn Vader wilt wel vaeren/
De Goden willen u/ helpen uyt u beſwaeren.

Binnen.

Het

Het tvveede Bedrijf, de eerste uytcomst.

Bode uyt, van Polenies.

HIer sien ick't schoon gebouw/ nu voor mijn oogen staen/
Hier sien ick de (waerom) daer dit om wert gedaen/
Hier sie ick voor mijn oogh'/dat al dees strijt gaet maecken/
Hier sie ick 'tstuck alleen die dit al kan doen staecken.
Maer 'k vrees/'t sal niet geschien : want Etiocle wil
Gheen raet in't minst verstaen/maer volcht syn eygen gril.
Nochtans ons Prins die comt/en heeft sijn doot ghesworen
Eer dat hy't overgeeft of aen hem geeft verlooren :
Voor niemant wijckt hy niet/voor niemant hy niet schroomt
Hy wil hebben het rijck/'tgeen hem met recht toecoomt.
Hy sendt my ras voor uyt/om hem te openbaeren
Wat dat daer sal geschien vol druck en groot beswaeren.
Wel nu mijn tijt verloopt/ick spoey mijn na het hof/
Om alles te verbreen/van onsen Prins syn lof. Binnen.

Het tvveede Bedrijf, de tvveede uytcomst.

Hemon.

HA wispeltuerich rat/hoe haest verandert ghy/
Hoe haest maeckt ghy een droef/hoe haest maeckt ghy een bly/
Hoe haest doet ghy eens vreucht in droefheyt seer verand'ren/
Hoe haest twee herten ghy doet scheyden van malcand'ren/
Ghelijck ick nu bevin/want mijne ben ick quijt/
En vind haer nergens niet/in al te corten tijdt
Heb ick mijn zielens-vreucht te snellijck moeten derven/
Door wiens wil dat ick wou ghewillichlijck gaen sterven/
Door wiens wil dat ick sou doen als Orpheus dee/
Soo 'k daer me krijgen cond' mijn hert en zielens vree.
Of dat ick maer en wist waer dat ick haer soud' vinden/
(Die my dus doolen doet en soecken als de blinden.)
Ick soud' gaen soecken staech als Cadmus om Vroop'/
Maer dat en weet ick niet/dies leef ick sonder hoop/
Dies leef ick sonder troost/dies leef ick in beswaeren/
Dies leef ick inden druck. Ach waer sijt ghy o haeren
Die 't hert bestrengelt heeft met u goutverwich cleur ?
D'welck doet my leven staech in hert-seer en getreur.
Of waer ist voor-hooft schoon/die 'k nergens by kan g'lijcken/
Als by de nieuwe Maen die d'Hemel uyt comt kijcken.
Na dat de blonde zon geeyndicht heeft zijn jacht/
En dat Vrou Luna comt verhelderen de nacht.
Of waer ist schoon gegluur van haer tint'lende oogen ?

Dat

Dat my helace! trock tot haer een groot medoogen:
Wat ſeg ick oogen ? neen : daer toe ſijn ſy te claer/
Twee morgenſterren ſijn't/ſoo't blijckt in't openbaer.
Want ſy my meerder licht als Phebœs met ſijn ſtra len/
D'welck is nochtans ſoo groot/als hy op aerd' comt daelen.
Waer iſt robijne root/met Necters-vocht bedout/
Van haer twee lippen ſchoon/ſoo wie dat die aenſchout
Hert-trecking' lyen moet/ſoo ſoet alſmen ſiet ſpelen
De aderen in een/met de treck-beck-jens quelen.
Een lieffelijck gelupt/dat daer ſoo ſoet uyt comt.
Een ſchoon gedraeyde hals dat boven and're bromt/
Een middel lanck en ſmal/twee poeſelige handen
Soo wie dat die aenſiet door haer in liefd' moet branden.
De vinghers ſijn voorwaer gh'lijck van yvoor ghedreyt.
Van alles weet ick wel te gheven goet beſcheyt.
Doch niet ſoo goet beſcheyt als 'k in mijn ſelfs kan voelen
Door liefdens heete-brandt die in my ſtaech gaet woelen.
Dan wat baet my mijn weet ? ten baet my immers niet/
Want als ick't overdenck ſoo iſt voor my verdriet.
Dat ick niet crijghen kan mijn hert en zielſ-verlangen
Die my van d'eerſte uyr mijn herte had ghevangen.
Doch wat wil ick al doen ? ick moet aenſien den tijt/
„En wat den Hemel voecht geen menſche dat af-ſnijt. Binnen.

Het tvveede Bedrijf, de derde uytcomſt.

Iocaste, en *Antigone*.

FOrtuyn ha ! al te wreet wat ramp ſendt ghy my an ?
Eerſt ghy verlieſen deed mijn eygen kindt en Man/
Die in een kluyſe leeft om t'leven daer te enden/
Vol droefheyt en vol ramp vol pijn en ſwaer ellenden.
Noch ſijt ghy niet gheruſt t'land ghy in roer noch ſtelt/
Datmen hier daeglijcks roept/niet dan cracht en gewelt/
D'een broeder tegen d'aer elck wil ſijn cracht doen blijcken
Waer van in't eynde noch de ſwack'ſt ſal moeten wijcken.
D'een is na Griecken toe/om van des Coninex macht
Te crijghen daer toe hulp/en dan ſal hy met cracht
Hier haeſt'lijck by ons ſijn/voor deſe t'Hebes wallen/
Hy ſal't met ſulck practijck ſoecken te overvallen/
Datmen niet weten ſal/hoe't eynde noch ſal zijn.
Helaes ! wat teghenſpoet/vol drucks/vol quel/ vol pijn/
My dag'lijcks comt te moet/ſoo 't altijt heeft ghebleken/
Jae dat ick noch ſal ſien een oorlochs wreede teken/
Waer door dat deſe Stadt tot grondt toe ſal vergaen/
En dat den eenen ſteen op d'ander niet ſal ſtaen.

Waer

Wreet door dat laes! mijn rou noch meerder sal vermeeren.

Bode comt uyt, van *Polenies*.

Bode. Hier vind ick juyst me-Vrou heel wel nae mijn begeeren.
Genadichste Princes van d'eel Creons geslacht/
Mijn tyding denck ick wel was by u niet verwacht.
Doch niet te min (ick bids) wilt mijn bootschap doch hooren/
De Prins die comt met macht/ en heeft seer hooch geswooren/
Dat dees Stadt van t'Hebes tot asch sal sijn verbrant/
Of dat den Scepter hem/ sal werden in sijn hant
Gegeven/ g'lijck als Prins en Coninck van dees landen.
En datmen voor't contract/ met sulcke vaste banden
Sal doen besluyten g'lijckse voormaels zijn geseyt.
Daerom me-Vrou ick bids/ weest haestelijck bereyt
En wilt den hoogen raet dees bootschap overdragen/
Eer dat ghy't noch in't eynd zeer droeff'lijck gaet beclagen/
Want hy is hier dicht by.

Antigone Me-vrouw siet wat ghy doet:
Ick bid u gaet doch heen/ dat ghy hem comt te moet
Eer dat het is te laet/ ghy sult hem wel bepraeten
Dat hy sijn quaet voorneem om uwent wil sal laeten.

Iocaste. Helaes wat sal ick doen? Hier toe weet ick geen raet/
Want het sijn beyd' mijn Soons/ daerom soo waer het quaet
Dat ick voor d'eene sprack en d'aer ginck tegen spreecken/
Want sprack ick meer voor d'een/ de ander sou het wreecken:
Hoe wel het Coninckrijck comt Polenies toe:
Daerom stae ick versuft/ ick weet niet wat ick doe/
Want spreeck ick d'eene me/ de ander spreeck ick tegen:
Hoe dat ick het dan maeck/ ten kan niet sijn te deghen.

Bode. Hoe langer dat ghy claecht/ hoe den tijt meer verloopt
Dat hy hier wesen sal met mannen t'saem ghehoopt.
Die sullen dese stadt/ bevechten en beschieten/
Dat wie daer binnen is/ het sal hem soo verdrieten
Dat hy wel dickmaels sal gaen roepen om de doot/
Door d'over groote rou en pijn van hongers noot.
Hy heeft thien duysent Man/ te Paerd' en oock te voet/
En victaly genoech/ daerom siet wat ghy doet:
Dees mannen hebben t'saem ter doot toe trou geswooren/
Sy sullen wijcken niet eer het is al verlooren:
Of onder haere macht.

Antigone Moeder verliest geen tijdt/
Maer spoeyt u derwaerts heen met d'aldermeeste vlijt.
Doet hun afleggen ras/ hun boogen met hun pylen/
Hun doodelyck geweer/ hun sweerden ende bylen.
En stilt doch dese crijch/ soo veer't u mog'lijck is/
De krijch brengt groote scha/ daerom is het ghewis

B Seer

Goet/soo ghy't staecken doet.

Iocaste. 'k Salt beste gaen bedencken/ Binnen.
Op dat ick dese twee hou van malcaer te krencken.

Bode. O Goden geeft dat sy met reen hem teghen staet/
Dat hy niet voort en gaet/in syn voornemen quaet.
Ick gae nu voort na't/Hof en sal het voort verbreyden/ Binnen.
Om datter yemant meer me-Vrouwe sou geleyden.

Het tvveede Bedrijf, de vierde uytcomst.

Iocaste.

Iocaste. O Aldergrootste Goôn/gunt my dat ick maer mach/
Mijn eygen zoon helaes! bewegen met geclach:
Dat hy doch desen stryt/niet eens en wil beginnen/
Op dees Borgery die woonachtich syn hier binnen.

Polenies. Soldaten treedt nu voort/Door niemant niet en swicht/
Wy hebben nu de Stadt heel binnen ons gesicht/
Daer wy soo meen'ge mijl veer comen om gevaeren.

1. Soldaet Het sy wie dat het is/ick en sal hem niet spaeren.

2. Soldaet Al waer het Mars ons Godt/wy wijcken niet een voet.

Polenies. Let wel op 't geen ghy seght/en siet dat ghy't ooc doet.
Cap'teynen treet voor uyt/en geeft het volck couragie/
Set hun te degh in ord'/en op de recht passagie
Dat sy niet dwaelen af.

Galo. Mijn Prins ick ben gereet.

Iocaste. Comt ginder niet mijn zoon/is hy't? Jae/neen: 'k en weet/
Hy ist met soo veel volck/soo 'k immers kan bemercken.
Ach helpt o Gooden groot / Iupijn wilt my versterken/
Dat ick sonder gevaer hem vallen mach te voet/
En dat hy na mijn wil/en mijne woorden doet.

Polenies. Mijn Moeder hier alleen/met wat mach dit doch wesen?

Iocaste. Mijn herte staet en trilt/ick ben in duysent vreesen.
Ha alderliefste zoon/ mijn herte nu doorschiet.
Doorschiet dees oude borst/ helpt my uyt dit verdriet/
Helpt mijn bedroefde ziel uyt ramp en swaer ellenden;
Ach helpt my in mijn graf/laet ick mijn leven enden:
Eer dat ick laes! moet sien nu sulcken swaeren strijt/
Vermoort my met u handt/want het is meer dan tijt.
Mijn leven ben ick wars. Sijt ghy helaes mijn zoone?
Soeckt ghy soo veel te doen/ helaes! om een persoone
De welck u broeder is: en kind' mijn even nae?
Scheurt t'herte uyt mijn lijf doot mijn sonder genae:
Of vervolcht mijn gebiet/van tgeen ick sal gebieden/
Dat is/ dat ghy terstont/al dees gewapend' lieden
Afdancken wilt met vlijt: sonder eenich gevecht.

'tVer-

't Verscheel is niet soo groot/ oft kan wel sijn geslecht
Sonder dat ghy't met d'wang of met gewelt comt haelen.
Ontwapent u terstont/ en wilt niet eens meer taelen
Nae krijch of oorlochs volck. Laet hun vrymoedich gaen.
Wel Polenies hoe dus? Hoe blijft ghy dus vast staen?
Gh'lijck of ghy niet en wilt na mijne woorden hooren:
Mach al mijn clagen nu/ u herte niet becooren?
Hebt ghy 't gesworen dan? dat ghy dus wrev'lich staet?
Met hert-neckich gemoet/ vol boosheyt en vol quaet?
Ghy hoort nochtans te sijn/ de minste van u beyden:
" En latent recht met recht/ het onrecht willich scheyden.

Polenios. Hoe moeder wat is dit? gunt ghy my anders niet?
Als dat ick leven sou in balling en verdriet?
Of wout ghy wel dat ick/ al onrecht soude lyden:
Daer hy op voeden sou/ en hem daer me verblyden/
Of wout ghy wel dat ick/ ginck doolen after landt?
En waer ick quam/ of ginck/ behaelde groote schandt?
Van elck te sijn bespot/ by Princen en by Heeren:
Van knaepen en dienaers/ of waer ick sou verkeeren.
Neen/ neen ick moeder neen: so zot ick niet en ben/
Ick wil dat hy my oock/ me voor sijn broeder ken/
En dat hy geeft mijn recht/ dat my is nagelaeten.
Het is genoech bekent/ by Princen/ Potentaeten/
By Heeren/ en Graven/ en oock by al het rijck/
Dat Eteocle en ick te samen bey gelijck/
Van onse Vader out werden gestelt als Heeren
En datmen (jaer voor jaer) het rijck souden regeeren
Te samen bey in vrec/ gelijck het wel behoort.
Sijn tydt is lang verby/ en nu soo soeckt hy voort
Om staech daer by te sijn/ d'welck niet so sal geschieden/
So lange als ick leef/ of macht heb te gebieden.

Iocaste. Ach laes sijt ghy mijn zoon? veel eer een wreede Leeuw
Een Tygers hert hebt ghy. Wel isser in dees eeuw
Een mensche die daer leeft die sulcx eens gaet bedencken?
Dat hy sijn Moer/ en Broer/ en 'trijck t'saem soeckt te krencken?
Ach Polenies ick bidts mijn woorden neemt in acht/
Laet doch mijn droeve stem/ mijn beed' end' oock mijn clacht
Eens comen in u hert/ en wilt my niet versmaeden
Want mijn hert ende ziel/ is laes! so overladen
Met droefheyt en met rou dat ick't niet herden//kan.

Polenies. Wel Moeder segt u wil cant u gewerden//dan
't Sal u ontbreecken ni t/ daerom laet my eens hooren.

Iocaste. Ach Polenies het is dat ick u woud becooren.
(Soot immers wesen kan) dat ghy u maer gherust
Wout houwen met een kleyn/ om na u eygen lust
Te leven vreedelyck sonder al dit krakeelen/

Of dat ghy't Coninckrijck in tween sout willen deelen.
Want soo men dag'lijcks hoort het rijck is niet te vreen/
Dat ghy hier t'Hebes sout regeeren nu alleen.
Etiocle u broer/die gaen sy soo seer prysen:
Voor al sijn groote deucht die hy hun gaet bewysen/
Soo datse u in't minst niet kennen voor hun Heer.
Daerom o Polenies dit is dat ick begeer/
(Soo't immers u belieft) dat ghy sout laeten vaeren
V peynse vanden krijch/en helpen uyt beswaeren
V Moeder die helaes! van Ouderdom valt af:
En so ghy't niet en doet/so delft u moeders graf.

Polenies. Neen:'tis my quaet genoech/dat ick het mijn moet derven.

Iocaste. Die sijn broeder verslaet/is waert men hem doet sterven.

Polenies. Gheen quaet en doen ick niet/maer soeck mijn eygen recht/
En dat ick't niet en deed ick waer voorseker slecht.
Veel slechter waer hy oock/wie dat een dief liet houwen
Sulck een schoon Coninckrijck vol kostelijck gebouwen.

Iocaste. Wel wat wilt ghy al doen? ghy sijt doch niet bemint/
Hy is van yder een in't herte so bezint
Dat sy hem totter doot bystant sullen verleenen/
Jae elck meer als ander/waer wilt ghy dan noch heenen?
Meent ghy de Borgerij te dwingen na u handt?
Als sy u niet willen sien/voor Prince van het landt?

Polenies. Dat velt d'welck staet so groen: sal eer met doode menschen
Bedeckt zijn g'lijckt is bedeckt met gras / want ons wenschen
Is anders niet/ als al te brengen tot der aerdt
Verplunderen de Stadt/en maecken tot onwaerdt
Al wat daer binnen is. Jae mannen ende Vrouwen
Vermoorden met ons handt/en brengen in benouwen
Al wat daer is ontrent. Al worden't my gesept
Van yemant noch so wijs/die al 'tgelegentheydt
Van onse doente wist/dat ick't soude verliesen
Jck sout noch liever doen als vreede daer voor kiesen.
Want nu het soo veer is/'tsal costen al mijn bloet/
Daerom Soldaten al grijpt elck een goeden moet.
Laet nu de trommel slaen/'t sal voor u zijn geen schade/
Slaeter vry lustich op/sonder eenich genaden. Binnen.

Hier geschiet het eerste gevecht, sonder spreken, tot datter een deel verslaegen zijn, dan gaense voort altemael met een vlucht al vechtende nae binnen. Ondertusschen 't gevecht wort getrommelt, ende gheblaesen op Trompetten, dan comt Polenies met zijn Schilt-knaep uyt, ende spreeckt dese navolgende reden:

Het tvveede Bedrijf, de vijfde uytcomst.

Polcnies, met sijn *Schilt-knaep*..

EN ist niet te beclagen,
Dat al dees zijn verslagen ,
En dat om my alleen ?
Ach had ick noyt begonnen,
Noch dit eens onderwonnen,
't Had wel ghe weest certeen.
Den dach ick mach vervloecken :
Dat ick eerst ginck versoecken
Om bystant aen Adrast :
Want het kan al niet baeten
Wy moeten' t weer verlaeten,
Op ons wort niet ghepast.
Nu ist alsoo ghevaeren,
Alsmen my ginck verclaeren,
Hoewel ick't weynich docht :
Dat het soo sou gheschieden,
Of dat wy mosten vlieden,
En niet sou zijn volbrocht.

O Pallas gheeft my raedt/hoe ick't sal gaen beginnen/
Dat ick noch dees Tyran/met list noch mach verwinnen
Want hy ons overheert/zijn macht die is te sterck/
Wy zijn voor hem te swack/hy maeckt van ons gheen werck.
Nochtans soo sweer ick hier by Iupiter zijn donder/
Dat hy noch sterven sal eer Phœbus licht gaet onder.
Want dees sijn doot roept wraeck/en wraeck sal hier geschien/
Oock soo langh als ick leef/sal ick hem 'thooft gaen bien.
Sijn trots is al te groot/ick en kant niet verdraegen/
Daerom sal ick't noch eens hier tegen hem gaen waegen.
Mijn selven schrick ick niet/maer sal hem tegen staen
Soo langh als ick heb macht/om'tegen hem te slaen.
Gaet secht ick daech hem uyt/om tegens hem te vechten/
Secht hem dat wy alleen den stryt sullen beslechten
En dat op staende voet/ick wacht nu langer niet.
Mijn hert is niet te vreen eer dat het is geschiet.
Ha ! Tyde lecht ghy daer/soo in u bloet te smooren

 Wiens

Wiens loffelijcke naem noch niet en is verlooren:
Maer sal noch bloeyen staech/ en tot des werelt ent/
Hoe vroom ghy hebt ghestreen/dat sal wel zijn bekent.
Als Hercules en Iason, en and're kloecke helden/
Oock Ayacx, Achilles en meer die 'k wel zou melden
Maer den tijt sulcx niet eyst. waer of mijn vyant toeft/
Of schrickt hy voor mijn macht/eer dat hy't heeft beproeft?
My dunckt het soo moet zijn/want 'k en sie hem niet comen/
Ick salt gaen selver sien voor hem sal ick niet schromen. Binnen.

Eteocle, uyt.

Eteocle. Waer's den vermetel d'waes? die my dus stout'lijck tert/
Wat meent hy dat ick schrick voor zijn laf kintsche hart?
Of voor zijn kintsche kracht? neen neen k' en sal niet w ijcken/
Ick sal noch desen dach mijn manhaft laten blijcken.
Ha bengel zijt ghy daer/wat is nu u begeert?

Polenies, uyt.

Polenies. Maer dat ghy tegens my u kloeckelijck verweert:
Want hier een van ons twee/ van desen dach sal sterven/
Of ghy sult noch om my het Koninckrijcke derven.
Eteocle. Om u'went wille? neen: voor u en wijck ick niet/
Veel eerder wil ick dat den strijt thien-mael geschiet /
D'welck niet en sal geschien: daer is al voor gebeden/
En als ghy wilt/soo mocht ghy voort in't perck gaen treden.
Polenies. Wel nu dat gaet u voor/maeckt u daer op ghereet .
Eteocle. Te maecken veel ghereet/in't minst ick niet en weet:
Maer ben terstont bereyt/ick soeck niet langh te beyden.
Polenies. 't Sa trommel slaet nu op.

Sy vechten beyde sonder spreecken,
tot dat Eteocle verslagen is.

Eteocle. Ach my ick moet nu scheyden.
Verwonnen ben ick nu. Ha broeder my vergeeft /
Dat ick dus obstinaet tegens u heb gheleeft.
Polenies. Hoe dat en kan ick niet/hoe sou ick u vergheven?
V en vergeef ick niet/so lang als ick sal leven.
V misdaet is te groot.
Eteocle. Wel hoe ghy broeder wilt/
Het staet nu in u wil.
Polenies. Neen / neen : ghy boosen filt.
Ghy trotsten my te veel/
Eteocle. Ay Goôn weest my genadich/
Ay my/ay my/ick sterf.
Polenies. Bidt altijt so ghestadich/
't Sal goet zijn voor u ziel/dat dubbel straf is waert/
En't lichaem desgelijck/niet waert te zijn in d'aerd.

Polenies. Ho/ho/hy is al doot/die my seer pleech te quellen/
Nu sal ick mijn ghemoet beter te vreden stellen.
Hy knielt. O alder grootste Godt/waert ist datmen u prijst/
Voor al u goede gunst die ghy my hier bewijst:
Dat ick mijn vyant boos met cracht heb overwonnen/
Ha! goet geluckich uur/dat ick opt heb begonnen:
Doch met gerechticheyt heb ick het mijn ghesocht/
En hebt na wil en wensch met u'we hulp volbrocht.
V naeme zy ghedanckt. O Pallas de Goddinne/
Die my hier desen raet voortbrocht in mynen sinne
V naeme sal ick staech veel lof en eere doen.

Etiocle noch niet doot zijnde, doorsteeckt zijn *Broeder*, met zyn eygen sweerdt, dat hy by hem neder leyt, so hy knielt, waer van dat hy sterft.

Ach! my ick ben doorwont/ick sterf hier me in't groen.
a Soldaet Ha! Hemel wat is dit? mijn Heer hoe's dit ghecomen.
Polenies. Ay/Ay/mijn hert dat breeckt.
Soldaet O ghy al te onvromen
Schelm/door u loos verraet hebt ghy dit al gedaen/
Ach! hy is doot/nu ist tijdt dat wy t'samen gaen
Wederom na ons landt/en yder in sijn woningh/
En bidden voor een krijch/die lang duert voor ons koning. Binnen.

Het derde Bedrijf, de eerste uytcomst.

Bode, uyt.

Bode. THebes vol ongeluck/wat dat u al gheschiet/
D'een quel op d'ander staech ghy voor u oogen siet/
V Princen ghy verliest/zeer haest'lijck na malcand'ren/
Welck doet ô Goôn de vreed/in wreetheyt zeer verand'ren.
Hoe sal ons Coningin helaes! verwondert zijn/
Dat sy dees droeve maer sal hooren nu van mijn/
Dat alle beyd' haer zoons in't velt ligghen verslaegen.
Sal dit dees oude Vrou helaes! connen verdraegen?
Dit zal haer doen de doot/als zy dit hooren sal/
En maecken veel bedroeft hier binnen onse wal/
Wel nu mijn tyt die naeckt/ick spoey my derwaerts heenen/
De Goôn willen dit rijck een ander Prins verleenen.

Het derde Bedrijf, de tvveede uytcomst.

Iocaste, en *Antigone*.

Iocaste. VErwondert ben ick nu/dat ick gheen tydingh hoore/
Wie dat ghewonnen heeft/of wie dat heeft verlooren.

Het

Antigone Het selve geeft my vreemt hoe dat het wesen mach/
Ick wou dat ick het wist om stillen ons gheclach.

Iocaste. My dunckt ick sie daer een die 't ons wel sal verclaeren/
Hoe dat het is geeynt/ of hoe zy zijn ghevaeren.

Bode. Ghenadichste Princes ick com u wel te moet/

Iocaste. Wel Bood' wat maere ist? zegt op/ ist quaet of goet?
In't minste niet verswijcht/laet my nu alles hooren.

Bode. Sal dese droeve maer laes! comen tot u ooren?

Antigone Ach Bood' ick bid u swijcht/mijn hert alreede trilt
Daerom en spreeckt niet meer: soo ghy nu aen my wilt
Vrientschap betoonen hier.

Iocaste. Wel wat mach dit doch wesen?
Mijn herte staet en beeft/ick ben in duysent vreesen/

Antigone Ach laet hem seggen nu op dat ick weten mach
D'oorsaeck waerom hy comt/met sulcken droef gheclach.

Bode. 't Is verlooren.

Iocaste. O Goon.

Antigone Ha! arm bedroefde Vrouwe/
O herte stucken berst van al u quel en rouwe
Die u nu over comt.

Iocaste. Helaes! wat ongeluck.
O Antigoon mijn kint /hoe com ick wt dees druck?
Wat sal ick nu gaen doen? Wat sal ick nu beginnen?

Antigone En quelt u niet te seer in dees bedroefde saecken/
Stelt doch u selfs gerust.

Iocaste. Wel wat begin ick nu?

Antigone Ach stilt doch u ghe'ween/ick ben bedroeft om u/
Het is om u alleen: het is om u'wen't wille.

Iocaste. En'k ben om u bedroeft(daerom wilt d'u'we stillen)
Om dat ghy my bemint. Is Eteocle doot?

Bode. Ja Poleniese mee.

Iocaste. Het Leger was't oock groot?

Antigone Sijnder veel doodt ghebleven?

Bode. Een heel hoop van menschen.
Het groen begraesde veldt(welck is seer soet om wenschen)
Dat was met bloet bedeckt datmen niet mercken kon
Wat dat daer onder was. En dickmaels men noch von
De menschen plat ghetreen dat zy gheen mensch ghe leken/
En even wel men sach de Lancens lustich breecken.
De trommels sloegen op/de swaerden kletsten t'saem/
s'Ontsagen niet malcaer/elck docht hem best bequaem
Te moorden en te slaen tot datse henen vielen/
Soo dat aen beyde zyd' niet veel 't leven behielen.
Doen was u Polenies verslaegen in't ghemoet:
Hy tot sijn selven sprack/daer's niemant die dit doet
Als ick/ die d'oorsaeck ben dat al dees arme menschen

Dus

Dus liggen hier ter doot: dit was laes al mijn wenſchen
En 't heeft my niet ghebaet: nu ſal ick noch den dief
Gaen brengen totter doot/ want het is mijn belief/
Dat hy noch ſterven ſal/ of ick een van ons beyden/
Die ſullen deſen dach hier vande werelt ſcheyden:
Met nam hy doen een boogh/ met een beſtaelde pijl/
En ſchoot dat na zijn broer/ die maer een corte wijl
En leefde na de ſchoot/ doen ginck hy noch te Paerde/
Met een bloedighe lans'/ met Helm ende met ſwaerde/
En reedt ſoo in't gemoet ſijn broeder door het lijf.
Wat dunckt u doch me-Vrou waſt niet een quaet bedrijf?
Doen ſpronck hy van ſijn Paert: en riep 't is al ghewonnen/
Geluckich is den dach dat ick't opt heb begonnen.
Daer leyt nu den Tyran/ en rover van mijn Croon:
Nu ſal 'k danckſeggingh doen aen d'aldergrootſte Goon/
Voor d'over groot geluck dat aen my is beweſen/
En dat ick van dit rijck een Coninck nu ſal weſen.
Nu heb ick al mijn wenſch/ nu heb ick mijn begeert/
Dat ick dees ſnode ſchelm/ hier nu heb overheert.
Doen hy dees woorden ſprack/ viel hy voor't op ſijn knien/
Om een ghebedt te doen/ en groote eer te bien
Aen d'aldergrootſte Goôn/ die't hem hadden verleent(
(Hoe wel't van u ghenaed/ zeer claechlijck wert beweent:)
Maer Eteocle die noch niet was overleden/
Die creech noch ſulcken moet(hoewel hy niet kon treden
Een voete van de plaets) greep lijckewel een ſwaert:
En ſtack het nae ſijn broer/ met ſulcken ſnellen vaert
Dat hy't niet wijcken con/ maer moſte daer me ſterven.
Daer nae ſachmen het volck onder malcander ſwerven/
Den eenen die ginck hier/ en d'ander die ginck daer/
Soo dat de Legers bey waeren in groot beſwaer.
Sy wiſten niet te doen/ maer elck die ginck weer heenen/
En riepen overluyt/ o Goôn wilt ons verleenen/
Een krijch eer lange tijdt naer onſe wil en wenſch.
Iocaſte. Ach my bedroefde Vrou. Antigone Ach! arm bedroefde menſch.
Iocaſte. Fortuyn ha! al te wreet: hoe vielt ghy my dus teghen?
Dat ick mijn eygen zoon laes! niet en kon bewegen/
Maer datſe nu te ſaem liggen ter aerd' ghevelt/
Tot aes van't wilt gediert veracht'lijck op het velt.
Was dit niet laes het gheen dat ick hem ſtaech ginck ſeggen?
Was dit niet 't ongeluck/ die 'k hem te voor ginck leggen?
Maer hy verachten't al wat dat hem wert gheſeyt/
Met redelijcke reen/ of met gerechticheyt:
Maer nu leyt hy ter aerd'/ die anders niet ginck dencken
Als met 't vervloeckte ſwaert/ zijn broer te willen krencken.
Creon geluckich is dat hy hier open vint

Den Coninckljjcken stoel/welck soo seer was bemint/
By Eteocle mijn zoon die 'k hert'lijck ginck beminnen:
En Poleniese, me die niet was uyt mijn sinnen.
Maer nu ist al gedaen : nu is mijn hoop geent ;
Wat lyd' ick al verdriet ? o Goon 't is u bekent.
Nu heb ick geen meer vreucht helaey te verwachten/
Dan kermen en gesucht by daghen en by nachten :
O dochter Antigoon 'k seg u haest goeden nacht/
Want op dees werelt meer geen welvaert ick verwacht.
Daerom sal ick seer haest neder by Pluto vaeren/
En helpen so mijn selfs/uyt quel en groot beswaeren
Die 'k anders lyden moet/daerom seg ick adieu/
Want niet lang sal dit lijf hier wesen meer by u.
Waer sijt ghy herde punt ? die 'k dus lang heb verborgen/
Die 'k dus lang heb bewaert ? met hondert duysent sorgen/
Dat niemant hier van weet ? steeckt nu vry door het lijf.

Antigone Ach moeder wat bedaert/wat is dit voor bedrijf?
Wilt ghy u self gaen doo'n hier in u leste jaeren ?

Iocaste. Helaes dit wert gedaen/om teffens uyt beswaeren
Te raecken van dees eeuw : Wat raet om al mijn quel?
Wat raet om al mijn ramp ? Helaes bedroefde hel !
Sal 't nimmer sijn een endt ? sal ick dit lang verdraegen ?
Comt haelt my soete doot/doet eens nae mijn behaegen :
Laet my hier langer niet/maer 't leven my af snijt.

Antigone Ach moeder die hier nu met deucht bepeerelt sijt !
Laet vaeren quaet gedacht/stelt dit doch uyt u sinnen/
En laet nu niet het quaet u goetheyt overwinnen.
Ick sal mijn beste doen om uwen't wil voor goet/
't Is al tot uwen wil/al waer't mijn eygen bloet.

Iocaste. Swijcht stil o Antigoon ghy en cont my niet helpen/
Het is alleen de doot die mijn droefheyt kan stelpen.
Daerom ick bid vertreckt laet my hier eenich zijn/
Laet my mijn eygen selfs verlossen nu uyt pijn.
En denckt ghy om u lief/gaet by hem lieflyck praeten/
Want mijn tydt is hier cort: Ick sal u haest verlaeten/
Mijn tydt heeft haest een endt/ daerom doet eens mijn wil.

Antigone Wel Moeder wat is dit? wat is dit voor een gril ?
Soeckt ghy voor goet het quaet? wel dit plach niet te wesen.

Iocaste. Neen kint 'k en soeck geen quaet 'k soeck maer om te genesen
My selven vande smert/die ick hier lyden moet :
Het moet sijn laes ! de doot die my het bitter soet
Comt trecken vande mont.

Antigone Saeckt ghy alleen te sterven ?
Ick laet u niet alleen/maer wil me 't levem derven.
Maer dat ghy henen gaet/ick gae daer henen mee/
Gaet ghy nae Ach'ron toe/ick houde hier gheen stee.

Maer volgh in alles u/ al waer't in Plutos rijcke.

Iocaste. Wat sijt ghy voor een kindt ? noyt wasser uw's gelijcke :
Hout ghy u leven jongh/verslijt dat noch in vreucht.

Antigone So lang ghy Moer dus zijt/ kan ick niet sijn verheucht/
't Geen dat u hert door-snijt/ dat sal de mijn door-snyen/
En 't geen qat u verblijt/dat sal my me verblyen.
Oock 'tgeene dat ghy haet/ dat wert van my ghehaet/
En dat voor u is goet/can voor my sijn gheen quaet.

Iocaste. Sout ghy u Hebes jeucht/om mijnen t wil gaen haeten.

Antigone En soud' ick om wat vreucht / mijn Moeder soo verlaeten ?

Iocaste. Wel Antigoon u Vaer is die uyt 't hert ghestelt/
Die soo langh heeft gheleeft op't wyde woeste velt/
Sonder bystant of troost/of hulp van eenich menschen?

Antigone O Goon als ick't bedenck / hoe sal ick dit nu wenschen?
Soo 'k mijn Vader verlaet/het leven ick verlaet/
Is het voor d'eene goet/voor d'ander is het quaet:
Zy sijn my even nae/hoe sal ick't gaen beginnen ?
Want beyde even seer 'k van herten gae beminnen.
Maer d'eene sterven wil/en d'ander die wil niet/
Die leeft nu heel bedroeft/vol quel en swaer verdriet.
Hoe sou ick dus mijn Vaer soo uyt mijn sin gaen stellen/
En als hy't quam te weet/ het sou hem meerder quellen/
Dat wy beyde te saem soo licht waeren gedoot.
Neen daerom is het best /dat wy ons uyt dees noot
Houden soo't mog'lijck is/daerom ick bids wilt hooren :
Laet mijne woorden laes eens comen tot u ooren.
Laet vaeren sulck gedacht/denckt eens wie dat ghy zijt/
Denckt dat ghy zijt dus out/en laet niet so subijt
't Quaet comen in u sin. Wat wilt ghy gaen beginnen ?
Ghy sijt ghelijck een mensch/die gansch is uyt sijn zinnen :
Denckt soo g'u selfs doorsteeckt ghy doet u ziel te cort/
En dat u sonden laes ! daer door verdubbelt wort.

Iocaste. Het is met my gedaen/'k en mach niet langer beyden/
'K verlang maer dat mijn ziel van dit rif mach verscheyden:
Want nu ist in een hel/en lange is geweest/
Daerom secht my waerom zou ick yet sijn bevreest ?
Comt Ponjaert gaet hier in door dit benaude herte/
Gaet deur/en deur het lijf/verlost my eens uyt smerte.
Waerom wacht ick dus langh ? waerom ben ick verschrickt ?
Helpt my nu eens uyt pijn/laet ick eens sijn verquickt.

Antigone Ach Moeder hout u handt/het quaet wilt doch beletten/
Stelt eens u selfs gherust en wilt u neder setten.

Iocaste. Ghy doet al te vergeefs/ick heb het al ghesmaeckt/
Ick heb nu haest mijn wensch/het herte is geraeckt.
Den Cerberos ick hoor met luyder keelen huylen/
En oock dat Pluto roept comt wilt onder my schuylen.

Mijn rijcke is voor u/het is al tot u wil/
Vaert wel o Antigoon/hout doch u selven stil:
Mijn herte berst in twee / nu is mijn tijt gecomen/
Nu heeft mijn quel een endt/ dat nu is overcomen.

Antigone Ach! helpt o Goden groot/wat ramp sent ghy my toe/
Wat moet ick lyden laes! mijn leven ben ick moe.
D'een rou op d'ander comt/hoe is dit te verdraghen?
Hoe verslijt ick mijn tydt/met kermen en met claeghen.
Ha! hemel staet my by/aensiet mijn hertens quel/
Ach helpt o Goden my uyt dees bedroefde hel.
Fortuyn valt my te wreet/ick can het qualijck lyden/
Al 't Gheen my overcomt nu en tot allen tyden.
Mijn Vader 'k eerst verloor/die 'k soo seer had in't hert/
Daer nae beyde mijn broers/d'welck brenght my in veel smert.
O ongeluckich uur/ dat ick opt was gheboozen/
O ongeluckich uur/ dat ick opt was vercoozen.
O ongeluckich sact/waer van ick ben gheteelt/

Echo. Heelt/

Antigone Heelt/wat soud' ick heelen? wort soo niet af ghebeelt.

Echo. Queelt.

Antigone Ja quelen doen ick staech/ maer sal het nimmer scheyden

Echo. Scheyden.

Antigone Scheyden/Echo wanneer/sal ick noch langer beyden?

Echo. Beyden.

Antigone Ja beyd' ick seker langh/ick sterve me de doot/

Echo. Noot.

'tHeeft seker noot ghenoch/al acht ghy't voor gheen noot.
Hoe spreeck ick niet een stem die menich gaet bedriegen/
En met een valsche galm/die menschen gaet beliegen.
Maer 't is gelijck men seyt,een ong'luck niet alleen,
Daer op ick my vertroost/en stil al mijn gheween.

(sy swycht een weynich stil.)

Maer of ick't nu al stil/en't comt my staech te vooren/
Ha ongeluckich uur/dat opt ick heb verlooren
Mijn Vader/Moer/en broers/die 'k soo seer heb bemint.

Hemon, uyt.

Hemon. Me-vrou hier dus alleen/hoe sijt ghy dus verblint.
Dat ghy dus stadich weent! Ach wilt u quel verlaeten/
Passeert u tijt met my/met lieffelijck te praeten.
En denck't niet meer op't gheen dat u al is ghesch iet/
Maer laet het vaeren heen/ en acht het min als niet.
Waer toe dient dit ghewe er/die g'hier hebt by u legghen?
Antigoon 'k bid u spreeckt/ay wilt het my doch segghen.

Antigone Helaes! daer leyt mijn Moer versmoorend' in haer bloet/
Dit is o Prins/het gheen my weer dees quel aen doet.

Hemon. O Antigoon wat's dit/hoe quamt dat dit ghe schieden?

Hemon

Antigone Hemon/ick zoud' u 'trecht laes ! qualijck connen dieden.
Haer quam laes inde sin/hoe dat sy eerst verloor
Mijn Vader seer bedroeft.
Hemon. O Gôden wat ick hoor.
Antigone Daer na dat bey mijn broers/soo schie'lijck sijn ghestorven/
En datse niet dan quel daer van en heeft verworven.
Haer hoop en oock haer troost/die waren haer ontgaen/
Dit was haer segghen laes ! dit was al haer vermaen:
En ick/wat ben ick nu ? een mensche gansch verloozen.
Hemon. Sijt ghy nu een vriendt quijt/ghy hebter twee vercoozen/
Daerom stelt u gherust/met weenen crijcht ghy niet/
Dan een onrust ghemoet/vol quel en swaer verdriet.
Antigone Helaes wat soud' ick doen?ick en can't niet vergeeten/
Het is helaes te vast in mijn herts grondt ghesetén:
Mijn herte is vol quel/d'welck nimmer sal vergaen.
Hemon. Soo is de mijne oock/om u ben ick belaen:
Ick ben om u bedroeft dat ghy dus staech gaet queelen/
Noch moet ick segghen meer/dat ick niet en can heelen:
Soo lange als ghy leeft/soo lange leef ick me/
Soo lang ick by u ben/soo lange duert mijn vree.
Zijt ghy helaes bedroeft/ick ben me in beswaeren/
En soo ghy hebt wat vreucht/ick can u niet verclaeren
Wat vreuchde ick dan voel.
Antigone Mijn vreuchde ben ick quijt/
't Is niet dan al verdriet.
Hemon. Dat ghy verwachtend' sijt:
Maer ick bids seght waerom/sal't nimmermeer verand'ren ?
Sullen wy nimmer sijn in vreuchde met malcand'ren ?
Waer dat ick gae of stae/ghy zijt staech in mijn sin/
My dunckt ick voor mijn oogh' u staech gheschildert vin.
V ooghen sijn voor my/ghelijck twee morgenstarren/
Hoe ickse meer aenschou/hoe zy meerder verwarren
In't lieffelijck ghelonck/hoe wel zy toonen rou.
'k Ginck liever in mijn graf/eer 'k u verlaeten sou.
De blonde Phœbes claer/die al de wer'lt gaet lichten/
Verlicht my niet soo seer als ghy my cont verlichten.
Ghy sijt alleen mijn ziel/ghy zijt alleen mijn hert/
Ghy zijt die my verlost uyt droefheyt ende smert.
Antigone En ick bemin u me/maer mijn hert ende sinnen/
Die zijn helaes!verwert vol quel en ramp van binnen/
Door d'övergroot misval die ick aenschouwen moet.
Hemon. En my comt staech de liefd'/die my veel quelling aen doet:
Antigone Wat lyd' ick al verdriet.
Hemon. Wat moet ghy staech verdraeghen/
Helaes ! o arme Maeght/ghy zijt zeer te beclaeghen:
't Is wonder hoe ghy't hert/het valt u al te swaer/

 Dat

Dat ghy dus leven moet in sulcken groot beswaer.
Maer grijpt eens goede moet/set droefheyt aen d'een syden.
Ghedenckt het spreeckwoort vry: na droefheyt comt verblyden.
Laet hoope niet vergaen/maer altijt hoopt en lyt.

Antigone De hoop bedriecht een mensch/ en selden maeckt verblyt/
Een mensch welck is bedroeft.

Hemon. Maer Antigoon wilt dencken/
Dat elck een sterven moet/heeft hun de doot gaen krencken/
Hun tijdt ghecomen was/anders waer't niet gheschiet.
V Moeder die was out. En denckt ghy sulckes niet?
Het heeft Cloto belieft/u broers van hier te haelen
En oock u Moeder me/daerom en wilt niet taelen
Van u broers noch u Moer/want Cloto niet en vraecht/
Aen yemant inde wer'lt/ofte hun oock wel behaecht.

Antigone Ach datse my oock me mijn leven woud' affsnyden/
Dat sou sijn al mijn vreucht/dat sou my eens verblyden.
Of had ick soo veel macht/dat ick my selfs ginck doen/
'K sou wachten langher niet/maer sou my haestich spoen/
Al met de selfde punt/zou ick my selven dooden/
Daer sy me is ghedoot.

Hemon. Wel wat is dat van nooden?
Mijn hert onstucken berst als ghy van dooden spreeckt/
Com laet ons t'samen gaen/eer het meer quel verweckt:
En seggen't aen den raedt/hoe dat dit al gheschieden/
En hooren wat sy dan daer van sullen ghebieden.

Antigone Mijn Heer ick ben te vreen/ick bid mijn Heer treedt voort.

Hemon. Neen treedt ghy voor my in/want d'eer my niet behoort: Binnen.

Hier dient een vertooninge, hoe de Coninck Creon gekroont wort.

Het derde Bedrijf, de derde uytcomst.

Antigone, en *Ismene*.

Antigone MYn beminde zuster/wat moeten wy al lyden/
Wat hebben wy al quel/sonder eenich verblyden.
Ons Vader die is wech/en beyd' ons broeders doot/
En nu mijn Moeder me. o Goden in wat noot
Zyn wy helace nu/mijn hert begint te breecken/
Als ick het overdenck/of daer van com te spreecken.
Iupijn waerom dus wreet! wat hebben wy ghewrocht?
Dat ghy al ons gheslacht/so ter doot hebt ghebracht/
Den eenen op het veldt/en in het hof den and'ren/
Soo dat wy allegaer nu scheyden van malcand'ren.
Nu is ons vreucht helaes! verandert in verdriet:

Of wy

Ismene. Of wy laes syn vol quel/dat can ons helpen niet.
Antigone Myn zuster dat is waer/nochtans can ick't niet laeten/
In't hert te zyn beswaert/alsmen daer van gaet praeten.
Comt laet ons zorgen nu(eer dat het is te laet)
Dat hy begraven wert.
Ismene. Zuster dat waer niet quaet.
Hoort wel nae mijne reen: Creon die heeft ghebodent/
Wie dat daer handt aenslaet/hy sal hem streng'lijck dooden.
Eerst liet hy sluer ghebien over het gantsche landt/
Datmen broer Polenies in genig aerd' noch sandt/
Sou soecken 'tbegraven/noch gheen van syn Crijchslieden/
Om dat hy had gedaen tegen ons Moers ghebieden.
Daerom is syn begeert/dat hy daer blyven sal/
Tot spijs van't wilt gediert/en oock syn volck al:
Daerom sulcx niet begint/want het sal u berouwen.
Antigone Hoe soumen my om deucht/wel brengen in benouwen?
Neen dat waer al te veel/dat en gheloof ick niet.
Ismene. V saeck wel overdenckt/want tis s'Coninex gebiet/
En wie dat overtreedt/ghy weet dat die moet sterven.
Antigone Het moet nochtans gheschien/al sou ick 't leven derven.
Laet ons toonen ons goet/en oock ons Caritaet/
Tegen 's Coninex ghebiet/en sien dan eens wat quaet
Ons can daer voor geschien: of in't minst overcomen:
Hy ghebiet wat hy wil/'k en sal voorwaer niet schroomen
Myn voorneem te voldoen/daerom soo grijpt doch moet
Ismene. Myn zuster 't waer te veel/daerom siet wat ghy doet
Want Creon die is strngh/daerom laet sulcx niet wesen/
Antigone Ismene,'t schijnt ghy syt alreets in duysent vreesen.
Ismene. Bedenckt u saecken wel/eer dat ghy sulcx gaet doen.
Antigone Ick bid u ras beraet/en wilt me derwaerts spoen.
Ismene. Het Coninckliyck gebiet/wil ick niet overtreeden.
Antigone Een wreedelijck ghebodt/met onrecht'lijcke reden/
Waerom soumen dit niet/gaen teghen staen met reen?
Ismene. De prijckel is te groot/het leyt my op mijn leen/
Dat ghy niet van dit werck/een goedt uytcomst sult maecken/
Daerom ick bids laet af.
Antigone Noyt vontmen swaere saecken
Sonder p'rijckel/daerom laet het zyn ghewaecht/
Ismene. En datmen't dan in 't endt met droefheyt seer beklaecht:
't Is van my niet gheraen.
Antigone Laet ons 't gaen onderwinnen:
Ismene. 't Gheen dat in p'rijckel staet/hoortmen niet te beginnen.
Antigone Een die bloothertich is ninnmermeer en wint yet/
Ismene. 't Is beter bloot en vry/als stoutheyt in verdriet.
Antigone Wel zoo ghy niet en wilt? ick gae alleen daer heenen/
Ismene. Zuster ick vrees ghy sult 't int eynde noch beweenen.

Myn

Antigone Mijn voorneem dat moet voort/want 't is mijn eygen broer/.
Ick draegh hem soo veel gunst/als immer deed' mijn Moer.
Ismene. Het is mijn broeder me/maer 'k derft niet avontueren/
Antigone Voor wie sijt ghy bevreest? Waerom wilt ghy doch trueren?
Ismene. Ick vrees den Coninck sou op my zijn zeer vergramt/
Antigone O Goôn: ick bid' u swijcht/want sulcx u niet betamt
Te spreecken hier by my/denckt dat wy zusters bennen/
Daerom wilt Polenies oock voor u broeder kennen.
Ismene. Ick ken hem voor mijn broer/en lief hem in mijn hert/
Antigone Wel is dat als ghy secht/hoe zyt ghy dus verhert.
Ismene. Ick bid u Antigoon/dat ghy eens sout bedencken/
Dat gh'al ons achtbaerheyt daer me wel sout gaen krencken:
Ghy weet wel dat wy zijn bemint van al het Hof/
En dat ons elck bewijst/eer glory/ende lof.
Daerom soo moeten wy mits wy alleen hier bennen:
Volghen s'Coninckx ghebiedt/en ons selfs daer in kennen.
So waer als Phœbus claer de aerd' bodem beschijnt/
Of als de gouden son/de donck're nacht verdwijnt.
Soo waer sal het oock sijn/dat het u sal berouwen/
Soo ghy het maer begint.
Antigone Wilt u te vreede houwen/
Ick sal't alleen bestaen/ick en ben niet bevreest.
Ismene. Noch ick mijn zuster oock/voor dees tijdt niet gheweest:
Antigone Hoe sou ick mogen sien/'tgheen elck een gaet versmaden?
Dat al het wilt ghediert/hun souden gaen versaden
Met 'lichaem van mijn broer:neen/neen dat waer te veel/
Sijn afcomst is te hooch/en daer toe oock te eel.
Daerom en rust ick niet eer dat hy is begraeven/
Op dat hy niet en wort geschent van menich Raeven:
Mijn ziel is niet gherust / eer dat het is gheschiet /
Daerom soo gae ick heen/en eer soo rust ick niet/
Voor 't gheen ick heb gheseyt/van my nu sal gheschieden.
Ismene. Ick zou me gaeren gaen/maer schrick die doet mijn vlieden/
Ick ben al te vervaert/om sulckes te gaen doen.
Antigone Stelt bloothehyt aen een sy/en wilt me derwaerts spoen:
Of blijft tenemael t'huys/doet al na u begeeren:
Ismene. De aldergrootste Goôn/die alles gaen regeeren:
Die geven u gheluck/maer 'k ben voor u bevreest:
Dees hayren op mijn hooft/die zijn om u bedeest.
Mijn herte staet en trilt/mijn ziel is in besmaeren.
Antigone Gh'en hoeft om mijnen't wil gheen angst te openbaeren.
Ismene. Siet dat ghy maer en swijcht/en sech het niemant niet:
Of anders quaem't ghy wel in veelderley verdriet.
Antigone Neen secht het overal/men mach het vry wel weeten/
Ismene. Soo waer oock uwen tijt/bynaest al me versleeten.
Antigone Dat is al even veel/hy moet doch syn in d'aerdt/

Ick

Ick sal selfs delven t'graf en maeckent al in waert.
Ismene. Ghy sult het al wel doen dat wil ick wel ghelooven/
Soo u luck-ster niet wert in dien tijt verschooven.
Het is niet soo te doen als ghy het suster acht.
Antigone Soo ick het maer en doe soo eyndicht al mijn klacht.
Ismene. 't Geen men niet en kan doen/ hoortmen niet te beginnen.
Antigone Al 'tgeen met recht gheschiet mach men wel onderwinnen.
Ismene. Het moet nochtans zijn recht 'tgeen ons Koninck ghebiet.
Antigone Men moet 'tquaet tegenstaen/ hoewel men dat verbiet.
Ismene. Polinise vyant was teghen syn eyghen Landen.
Antigone Dat mocht hy seer wel doen ten was voor hem gheen schande
Hy socht maer om zijn recht/ welck was het Koninckrijck/
Daer elck een tegen was/ Moer/en Broer desghelijck.
Ismene. Mijn suster Antigoon, ick die soo gaeren wilde/
Dat ghy al dit gheyeyns een weynich wat verstilde:
En dat ghy niet u selfs begeeft in sulcken noot/
Voor eene die daer leyt verslagen en al doot.
Antigone Hoe dat ghy'er meer af spreeckt/hoe ghy my meer gaet quellen.
Ismene. Cont ghy u eygen selfs nu niet te vreden stellen?
Antigone Ick bid u seght niet meer maer laet my gaen mijn ganck/
Elck uur duert my een dach/ den tijt valt my te lanck
Dat ick niet doend' en ben.
Ismene. Iupijn, wil u gheleyden/
En dat ghy keeren meucht/ gh'lijck ghy van my gaet scheyden.
De Hemel ick aenbid/ die geef u dat geluck/
Dat ghy met dese reys moocht eyndighen u druck.
T'welck my verheughen sou als ick helaes! kon hooren/
Dat ghy't al hadt volbracht/het gheen ghy hebt gesworen.
Of anders hebt belooft/met mont/met hert en ziel:
Antigone Ick hoop het soo sal sijn/
Ismene. Maer of het anders viel:
Ghy waert verlooren laes!
Antigone Ick spoey my derwaerts heene/
Ismene. En ick u t'huys verwacht/ met claechelijck ghewene. Binnen.

Het derde Bedrijf, de vierde uytcomst.

Sitolus.

Sitolus. VVAt dolle raserny quelt nu mijn hert van binnen?
Wat woedelijck ghewoel steelt nu de rust mijns sinnen.
Ick weet niet wat het is/dat my rooft mijn verstant/
En brenght my in onrust/'t en waer 'tis liefdens bant.
Ick ben my selven quijt/ick mis mijn vrye wille/
Het hooft is staech ontroert/door liefdens gayle grille.
En dat tot een Jonck-Vrou/die 't qualijck spreecken//kan/

Doch sien haer alle daech die 'thert doet breecken//dan/
Nochtans en kan ick haer niet eens te sprake komen/
Die al mijn wil en rust/tot haer nu heeft ghenomen:
Om dat sy is versell/dickwils met and're lien
Soo dat ick haer niet eens mijn jonste en kan bien
T'welck is voor mijn een pyn/en quellingh mijnes bloede/
Een onrust voort ghedacht/een onrust voort ghemoede
Dat ick mijn Sonnens-licht vaeck voor mijn ooghen sie:
En dat ick over haer niet minst heb gheen ghebie:
Doch g'bieden wou ick niet/maer dat ick haer kon spreken
En segghen haer een reys van mijn liefds ware teecken.
Dan als ick't wel bedenck/ ick sal in eenen brief
Schryven mijn hert en sin/en sendent aen mijn Lief/
En sien eens of sy my hier antwoort op wil geven
Wiens antwoort sal helaes! mijn hert en ziel doen leven. Binnen.

Het derde Bedrijf, de vijfde uytcomst.

Antigone met een ysere schop.

Antigone O Phœbes die u stralen/
Hier op der aerd' laet dalen/
En die het al verlicht/
Door bosschen boomen dicht/
Die alles doet verheughen
Als m' u aenschouwen meugen/
De visschen inde Zee/
De vogelkens oock mee.
De dieren op de velden
Bedryven dan veel welden.
De Nimphjens oock seer fray
Die soecken nae hun gay/
Onder de groene boomen:
Of wachten datse komen/
En vlechten daer een crans
Om met hun Lief ten dans/
Seer vrolijck dan te wesen.
Pan komt mee sonder vreesen
En speelt daer op zijn riet
En helpt hun uyt verdriet:
Al die daer te voren waren
In druck en groot beswaren.
Maer dan als Phœbus daelt
En Luna weerom haelt/
Des Hemels held're schyne/
Dan komt weer al hun pyne
Dan is vergaen hun vreucht
Die sy met veel gheneucht/
Hadden ghehadt te voren
Met hun Liefjens vercoren.
Maer hoe de Son meer schijnt
Hoe't my helaes meer pynt!
Om dat ick moet aenschouwen
De vreucht die ander houwen:
En dat ick laey hier
Kan rapen geen playsier.
T'een quel is niet vergaen/
Of d'ander komt weer aen.
Als menich mensch met lust
Leyt op zyn bedt en rust/
Dan waeck ick al met lyen
Vol sware fantasyen.
O Goden doch aensiet
Mijn ramp en swaer verdriet/
Die k' tot nu heb ghedragen
Met weenen en met klaghen/
Of helpt my dat ick mach
(Om stillen mijn gheklach)
Mijn Broeder mach begraven
Dat hy geen vuyle Raven
Mach voeden met zijn vleys
O Hemel dit's mijn eys/

Laet

Laet dit my maer ghehengen
Dat ick het mach volbrenghen:
Dan sal helaes mijn pijn
Weer wat ghebetert zijn:
Met al mijn droevich klaghen.
Wel eert begint te daghen/
Ick nu daer henen gae/
Om met mijn yfere spae/
De aerde op te delven
Dan sal ick hem oock selven/
Gaen legghen inde aerd'
En hem met grooter waerd'
Bedecken als een Heere
Dit is al mijn begeeren/
Daerom ô Goôn my gunt
T'geen dat ic heb gemunt. *Binnen*

Hier moeten de selve persoonen vveder op het tonneel comen ligghen, vvaer onder Polenies mee een van is, die Antigoon komt begraven, vvaer op dat sy ghevangen vvert, ende voor den Coninck ghebrocht, doch eer de persoonen gaen ligghen, als sy gheleghen hebben, so moet men gordynen voor het tonneel schryven.

Het derde Bedrijf, de seste uytcomst.

Koddigert, Macolphus, Broeshert.

Elck met een hellebaert om de dooden te bevvaren.

Koddig. VVel waer sullen wy staen om wel te houden wacht?
Macolp. Ginder in geenen hoeck daer heeft de wint geen kracht:
Want soo wy stonden hier/ den stanck sou ons verjaghen.
Broersh. Voorwaer dat's wel bedocht/ dat's wel nae mijn behaghe
Com gaen wy alle dry/ en passen op ons stuck.
Macolp. En wie ghevangen wert/ komt seecker inden druck.
Koddig. Hola/ daer komter een/ laet ons doch van hier wijcken/
Om sien wat dat dees Maecht nu hier sal laten blijcken.
Antigone Ha/ ick rampsalich mensch/ en sal ick nimmer niet/
Eens g'raecken uyt mijn quel/ en bitterlijck verdriet/
Die ick helaes so langh! hier heb moeten verdraghen/
Vol hertseer en ghequel/ met suchten en met klaghen.
Maer dat en waer noch niet/ dat dit maer waer volbrocht
'Tgeen ick met vrye wil mee van mijn Suster socht:
Diet niet en dorst bestaen/ mijn Broeder te begraven/
Door vrees van een Tyran/ die yeder wil verbraven:
Maer ick en vrees hem niet/ ick salt noch al bestaen/
En ist dat ick't volbrengh/ soo is mijn quel ghedaen:
Dan sal ick zijn verheucht/ dan sal mijn vreucht vermeeren/
Maer eerder seecker niet/ eer ick krygh mijn begeeren:
Daerom soo soeck ick weer.

Sy soeckt sonder spreken tot dat sy hem vindt, dan valt sy op hem neder ende kust hem.

Ach Broeder Prins en Heer!

Heb ick u hier ghevonden/
Verslaeghen en vol wonden.
D'welck my mijn hert doorsnijt/
Wel nu 't is meer dan tijt.
Dat ghy comt inder aerden/

Macolph. Daer gaetse een aenvaerden.

Zy neemt sijn Harnas af sonder spreecken, terwyle staen de andere dry en sien, ende spreecken soetjens tegen malcanderen, ende wysen al op haer, ende sien wat sy hebben wil.

Antigone O Goden groot van macht/
Hebt ghy nu eenich cracht/
Soo laet het nu hier blijcken/
En wilt my niet af wijcken:
Want laes! dees teere hert/
Is soo in rou verwert/
Dat ick't niet kan verdraeghen.
Daerom ist u behaeghen/
Soo gheeft my nu bystant/
Om mijn broeder in't sant.
Of in d'aerd' te begraeven/
Dat hy gheen swerte Raeven
En voedet met zijn vleys/
O Goden dits mijn eys.

Hier gaetse hem begraven, ende zy blyven een weynich staen, om te sien wat zy doen wil, met dat zy de Schop inde handt neemt om hem met d'aerde te bedecken, soo comen zy voort ende vangen haer.

Macolp. T'sa alle dry ghelijcke/
Koddig. Sy sal ons niet ontwijcken.
Antigone Ha! ongeluck te groot / Ha! toeval al te wreet/
Macolp. Van ongeluck of gh'luck/int minst ick niet en weet.
Ghy moet nu met ons voort.
Broersh. Gheeft u by ons ghevanghen.
Antigone Ick sal't ghewillich doen/
Koddig. Waer nae hadt ghy verlanghen?
Antigone Om 't gheen ghy hebt ghesien.
Waer wilt ghy my doch leyden?
Macolp. Na Creon ons Coninck/
Koddig. En dat oock sonder beyden.
Antigone Voorwaer ick ben te vreen/als ghy maer t'samen wilt/
Want daer me wert mijn quel/helaey! eens ghestilt.
Macolp. Wel nu soo gaen wy voort om onse plicht te toonen/
Broersh. En ick hoop den Coninck sal ons dubbel weerom loonen.

Binnen.

Het

Het vierde Bedrijf, de eerste uytcomst.

Coninck Creon, en *Prudentio zijn Raets-Heer*.

Creon. O Goden lof end' danck/ om 'tgheen ghy hebt ghegheven/
Dat onse vyandts heyr/ inden slach zijn ghebleven.
Sy die daer quamen aen/ met sulck een groot gewelt/
Ja wouden't dwinghen al/ die liggen nu op't velt
Vol vuylicheyt en bloet/ gh'lyck als verdorde blaeden/
En sullen blyven daer/ om Ravens te versaeden.
Waer is hy die daer had nu sulcken hooghen moet?
Waer is hy die daer socht niet dan ons goet en bloet?
Adraste die daer was soo goet om hem te geven
Veel duysent mannen vroom/ die daer oock sijn ghebleven:
En dat om zijnen't wil/ o Tiger van een mensch/
Dit was u hertens lust/ dit was u hertens wensch.
Eer waert ghy niet gherust/ dees strijt most eerst gheschieden/
Den Raedt ghy hebt versmaet/ die ander wou ghebieden.
Daer leyt het groene velt/ met menschen dick bedeckt/
Ghelijck als dorre blaen dat tot gheen voordeel streckt.
'K acht Polenies niet waert/ noch gheen van sijn Soldaeten/
Te comen inde aerd/ of te begraven laeten.
Daerom heb 'k doen ghebien/ over het gantsche landt/
Dat niemant wie daer is/ gheen Man soo braef vermant:
Dat hy hem sulcx vermeet (of Vrou wie het mach wesen)
Die hem begraven sou/ of hy mach seker vreesen.
Want ick sweer by den Hemel/ en by de groote Goon/
By Scepter en by't Rijck/ en by mijn waerde Croon:
Al waert mijn eyghen Kindt/ het sal de doot oock sterven/
Want al dees Borgery/ die hebben't moeten derven
Proffijt en veel ghemack/ en dat om sijn en//wil/
Daerom soo heb ick oock nu hebben mijnen//wil.

Prudent. Soo soeckt ons Prince niet/ dan alle recht met reeden/
Dat wie quaet heeft verdient/ of anders goedt oock meede.
Dat hem soo sal geschien/ na sijn verdienst en loon.

Creon. En wie den doot verdient/ die salmen oock doen doon:
Het zy wie dat het is/ mijn recht dat sal gheschieden.

Prudent. Believst u Majesteyt yets meer te doen ghebieden?

Creon. Neen: niet/ dan datmen hout mijn ghebodt wel in acht/
Sonder te overtreen.

Prudent. Het sal wel sijn volbracht:
Want wie sou sijn soo stout/ om sulcx te gaen beginnen/
Daer't soo strenghis verboon?

Creon. Veel souden't onderwinnen.

Prudent. Hy sou wel wesen stout/ die nu sulcx sou gaen doen/
Daer hy't betaelen moet/ met sulcken duer ranssoen.

En dat noch voor een mensch/die daer nu leyt verslaegen.
Creon. Nochtans soo sijnder wel/die dat wel souden waeghen.
Prudent. Door b'lofte van veel gelt dat brenght meenich tot quaet.
Creon. Dan beclaeght men't seer/ als het is veel te laet.
Prudent. Mijn Heer sulcx al gheschiet/daerom canmen niet seggen/
Veel sijnder goet in't oogh/want quaet laeten sy leggen
Tot dat het comt te pas/dan schiet het in secreet:
Die goet toonen in't oogh/sijn slimmer alsmen weet;
Jae diemen meest betrout/sijn slimmer als de and'ren/
Daer men meest quaet van denckt.
Creon. Wie zijn die by malcand'ren.
Ginder in gheenen hoeck/wat of dat voor volck is?
Macolp. Comt treedt ghewillich voort/nu sult ghy sterven wis.
Antigone 'k sal u ontloopen niet:
Prudent. My dunckt 'tis een ghevangen/
Creon. Wel wie mach dit doch sijn/ick heb een groot verlanghen
Te weten wie het is/die soo stout is gheweest.
Prudent. My dunckt 't is Antigoon/mijn herte is bevreest:
Zy ist/helaes wat ongheluck! wat hebt ghy gaen beginnen?
Hoe waert ghy nu soo stout/ sulcx te gaen onderwinnen?
Creon. Ghy hebt seer wel ghedaen/comt brenghtse hier tot my/
Waer creecht ghy dese maeght?
Prudent. Crijchs-luyden secht het vry.
Broersh. By haer broer.
Creon. Wat deed' zy?
Macolp. Sy deckte hem met aerde/
Prudent. Wat dat u al gheschiet/o Dochter hooch van waerde.
Creon. Ick sweere by de Goôn dat ghy nu sterven sult.
Antigone Ach! Coninck my vergeeft/want ick heb laes! gheen schult.
Creon. Wel waer aen cost ghy sien dat zy hem wou begraeven?
Prudent. O alderschoonste Maecht/o braefst van d'alder braeven.
Broersh. O machtich Coninck groot/mijn reeden doch aenhoort:
Hy knielt Soo wy nu al te saem bynae waeren versmoort/
Door d'overgroote stanck/van al de doode menschen/
So sochten wy dan voort een plaetse nae ons wenschen
Erghens onder een boom/om soo te raecken quijt/
Vanden stanck die daer was: soo saghen wy subijt
Dees Dochter heel alleen/omtrent de menschen treeden:
Dan keeckse eens om hooch/dan weder eens beneden.
Van d'een tot d'aer sy ginck/en soo haer broeder socht.
Als wy aensaghen dit/inwendich ick doen docht/
Ick moet het voort besien/wat het int endt mach wesen:
Antigone (O aldergrootste Goôn/van druck wilt my ghenesen.)
Broersh. Doen sy hem langh dus socht/en op't lest sy hem sach/
Met droeffelijck gheween: met kermen en geclach:
Viel s'op haer broeder neer/en gaf hem duysent kussen/

Maer

Maer laci dat en kon haer liefdens brant niet bluffen:
Maer quelden haer noch meer soo'k aen haer wesen sagh/
Want sy had sulcken schrick/jae maeckten sulck gelach
Dat d'alder wreetste mensch zijn wreetheyt wel most breecken:
Zoo droevigh was haer klacht/soo droevich kon sy spreecken.
Doen sy dus langhen tijdt daer had gefantiseert/
Doen heeftse haer te rugh een weynigh weer ghekeert
En heeft daer voort ghebracht een schoppe heel beslaghen
Met yser over al/sy kost het qualijck draghen/
Doen heeftse oock terstont zijn harnas af ghelept/
En aen de Goden weer dancksegginghe ghesept.
Als sy dit had ghedaen/begonse ras te delven/
(Maer laci tot verderf al van haer eyghen selven)
Doen hebben wy terstont/seer haestelyck toe ghetreden/
En hebben haer ghevat/doen heeft zyt ons beleden/
En seyde 'twas uyt liefd'/die sy haer Broeder droech/
En dat sy laes so wrocht/ghelijck een aen de ploech.
Dus hebben wy ghedaen naer u prins'lijck ghebieden.

Antigone. Helaes! wat meerder quel! kan my ô Goon gheschieden!

Broers h. En hebse hier ghebrocht voor uwe Majestept.

Koddig. En u ghebodt ghevolcht/ghelijck ghy hebt ghesept.

Prudent. Daerom Groot-mogent Prins/doet nu na u begeeren.

Macolph. Iustitia en recht/laet dat doch niet by passeren.

Creon. Wel Antigoôn ist waer/is dit alsoo gheschiet?

Prudent. Het schijnt sy schuldich is/want sy verschoont haer niet.

Creon. Hoe hebt ghy teghen myn ghebodt gaen rebelleren?
Wie is d'oorsaeck hier van? Wie heeft dit gaen begeeren?
Slaet u ooghen op my: en geeft my antwoort ras.
Wel swijcht ghy noch al stil oft komt u niet te pas?
Dat ghy't my segghen wilt: ras wiltet my verklaren.

Antigone 'Tis als hy heeft ghesept/soo ist met my ghevaren.

Creon. Hoe waert ghy noch soo stout/hebt ghy het niet ghehoort
Wat ick heb doen verbien?

Antigone Al hadmen my vermoort
Mijn voorneem die most voort/ick wist wel u placcaten/
Ick wist wat ghy gheboodt: maer noch kon ick't niet laten.

Creon. Soo hebt ghy mijn ghebodt willens gaen teghen-staen.

Antigone Het ghebiedt vande Goon heb ick te recht voldaen/
En die moeten zijn gheacht daer d'u niet mogen wesen.

Creon. De Goden hun ghebiet hoefdien ghy niet te vreesen:
Noch sy ghebieden niet dat ghy rebel sout zijn.

Antigone Sy doen voorseecker al. Ick bid u hoort na mijn:
Den opperst' vande Goon, diet alles heeft gaen maecken/
Die heeft dus gaen gebien wie met onrechte saecken/
Jemant bedwingen wil/ men sout nae komen niet.

Creon. Al wat ghy nu al seght/het is u oude liet.

Een-

Antigone Een Nerolijck ghebiet hooꝛtmen gheen plaets te gheven.
Creon. Jck ſegh u ſpꝛeeckt niet veel of men beneemt u 'tleven.
Antigone Seght vꝛy al wat ghy wilt/ick houdt van gheender waerd/
Wat ſoumen niet een menſch begraeven inde aerd?
Ghy ſpꝛeeckt als een Tyran/wie ſou daer teghen ſpꝛeecken?
Creon. Jck ſegh u dat ghy ſwijcht/wilt my 'thooft niet meer bꝛeecken.
Antigone Pluto den Helſchen-Godt gheen Caritaet miſpꝛijſt/
Hier ſietmen dat ghy nu een Tygers'hert bewijſt.
Wan heb ick u miſdaen/ghy moocht my vꝛy doen ſterven/
Jck wenſche anders niet/als een Tyꝛan te derven.
Creon. O onverſaechtheyt ſal haeſt werden neer ghebꝛacht.
Antigone En u ſtout ſpꝛeecken al/wert van my niet gheacht.
Hoe ſou ick ſoo mijn bꝛoer van Ravens laeten eeten/
Om ſoo een cleyne ſaeck? neen Creon ghy moocht weeten/
De Goden ſouden my daer vooꝛ hebben gheſtraft.
Jck bid u ſeght my eens/waer toe houtmen het graft?
Alſmen gheen doode menſch/daer in en mach begraven?
Creon. Sy ſpꝛeeckt noch even trots/zy meent my te verbꝛaven.
Prudent. Ha! arme Antigoon/hoe comt ghy aen dit fout?
Creon. 't Js niet dees fout alleen/maer zy is even ſtout.
Antigone En ſal ſoo blyven ſtaech/ſoo lang als ick can ſpꝛeecken.
Creon. Soo ſal u gheen tozment/int minſte niet ghebꝛeecken.
Antigone Tozment en vꝛees ick niet/ghy cont my maer doen doon.
Creon. En als ghy wert ghedoot/ſoo crijcht ghy maer u loon.
Antigone Jae doet u alderwꝛeetſt/ten ſal u al niet baeten.
Creon. Maer dooꝛ ſpiegel aen u/ſal het een ander laeten.
Een Coninck macht kan wel/dwinghen een ſtout ghemoet:
Antigone Een Tiger van een Pꝛins/doet niemant niet gheen goet.
Creon. Ghy hout het al vooꝛ goet/maer 'tſal u noch berouwen/
Antigone Wel waerom doet ghy't niet/wie is die u gaet houwen.
Waerom gaet ghy niet vooꝛt?
Creon. 't Sal zijn alſt my belieft/
Niemant ſal my ghebien.
Antigone Laet my eens zijn gherieft:
Creon. Een weynich wat vertoeft/ghy en ſult niet langh wachten.
Antigone Jck meen noch al te langh/om mijn dꝛuck te verſachten.
Jck ſterf onrechtelijck/want ick crijch quaet vooꝛ goet.
Creon. En als een obſtinaet/ghy hier oock ſterven moet.
Antigone Nochtans en iſſer gheen/of ſouwent wel gaen waghen.
Creon. En 't zy wie het oock was/zy zouwen't oock beklaghen.
Hier ſijnder gheen nochtans/die dit hebben beſtaen:
Antigone Noch ghy en hooꝛter oock gheen ſpꝛeecken hun vermaen.
Creon. Wie ſou beletten dat ſy recht uyt ſouden ſpꝛeecken?
Antigone Alleen ghy den Tyꝛan/die't op hun ſoude wꝛeecken.
Creon. Waerom en doet ghy niet/ghelijck ſy doen te ſaem/
Antigone Om dat ick niet en wou/hy voeren ſou de naem.

Of gheen

Of gheen van ons gheslacht/dat hy niet wert begraeven/
En oock ick haeckte me om vry te syn van slaeven :
Ick wenschte na de doodt/d'welck my doen hulp haest voort,

Creon. Soo hebt ghy nae't ghebiet van my niet eens ghehoort.
't Is goet men die begraeft/de welck is overleden.
Maer daer me hebt ghy nu myn ghebodt overtreden.
De liefd' gaet boven wet/soo ons Natura leert.

Creon. Maer door een quade liefd'/myn ghebodt overheert.
Wel waerom droeght ghy sorgh dan voor myn ander broeder?
Dat deed' ick door de liefd'/die ick droech tot u Moeder:
En had ick't niet ghedaen/wat had het dan ghe weest?

Antigone 'k Had me voor hem ghedaen/zonder te zijn bedeest.
Maer dees die was vyant/teghen syn eyghen Landen.

Antigone Dat seg ick me met u/maer men hielt uyt syn handen.
Elck soeckt syn eyghen recht/soo socht myn broeder me.

Creon. En ick te hebben recht/van u misdaet ben ree :

Antigone Ick en heb niet ghedaen/als door reyn liefd' van binnen/

Creon. Een openbaer vyant hoortmen niet te beminnen.

Prudent. Hier comt Ismene me :

Creon. Waer ?

Prudent. Siet daer comtse aen/
Van herten seer bedroeft/zoo ick recht can verstaen.

Creon. So syn sy beyde hier die ick soo seer beminde/
Maer Adders syn in't hert/soo ick't hier nu bevinde.
Hebt ghy handadich me gheweest aen dese feyt ?

Ismene. Ick ben alleen de gheen die het al heeft beleyt:
Is daer aen yet mis-daen/wilt my de straffe geven.

Antigone 't Is niet waer dat zy zeyt/neemt my alleen het leven.
Ick hebt alleen ghedaen/zy gansch onschuldich is.

Creon. Hebt ghy't alleen ghedaen/ghy sult oock sterven wis.

Ismene. Ick ginck oock staech voor aen/en sy volchden myn paden.

Antigone Daer my natuer ghinck raen/dat ghinckt ghy my ontraeden.

Ismene. Sy spreeckt het heel verkeert/het is myn doen alleen.

Antigone Het hert en haet ghy niet/ghy waert te vol gheween.

Ismene. Ick heb u staech verweckt/teghen de doot te stryden/

Antigone Sy wil oock deelen me/'tgeen laes ! my sal verblyden.

Ismene. En ghy ontroven wilt 'tgheen ick verdien met recht.

Antigone Om dat ghy sterven wilt/ghy al dees woorden zecht.

Ismene. Maer wat baet het doch al/'tgheen ghy hier gaet verhaelen?
Wilt ghy om mijnen't wil/de straffe gaen betaelen?
Ghy spreeck alleen om my te houden vande doot.

Antigone Waerom brenght ghy u selfs in desen swaer en noot?

Ismene. Ten is voor my gheen quaet(soo ghy het goet gaet achten)

Antigone Ghy hebt geen doot verdient/daerom wilt geen verwachten/
Waerom belet ghy dan dat ick niet sterven zou?

Ismene. Hoe wilt ghy dat ick leef vol droefheyt en vol rou.

Antigone Neen/siet u Hebes jeucht/met vreuchde sonder quellen.

Ismene. Waerom gaet ghy u selfs/in doots handen soo stellen ?

'K verwerpt my selven niet/ghelijck als ghy u doet.

Creon. Hoe datmen langer leeft/hoemen meer hooren moet.
Het schijnt dat dese twee raecken aen't disputeeren/

Prudent. En wat in't eyndt sal sijn/sal ons de tijt wel leeren.

Ismene. Ghy wierpt u selfs in quaet/door liefdens strengh becoor.

Antigone Veel liever sterf ick nu/als falen in devoor.

Ismene. Maer ghy en droecht gheen liefd'/soo 't aen u is ghebleecken.

Antigone En wat ick heb volbracht daer hebt ghy in gheweecken.

Ismene. Ach! wat ick lyden sal/ick moet me sterven wis.

Creon. 'K gheloof dat dese Maecht/haer gheest beswaert nu is.

Ismene. Mijn gheest is (ô Creon) met bitter quel bevanghen.

Creon. Al quelt ghy noch soo seer/'t en is gheen groot verlangen.

Ismene. Ick en sou sonder haer niet leven als in quel.

Creon. Als sy u is ontgaen/de quel vergaet seer wel.

Ismene. Z'is die gh'u eyghen zoon in b'loften hebt ghegeven.

Creon. Haer straf sal daerom niet in't minste zijn vergheven.

Ismene. Hout ghy't niet meer in acht 'tgoet van u eyghen zoon?

Creon. Sy sal nae haer verdienst haest cryghen haeren loon.
Ick sal voor hem een Vrou wel elders connen vinden.

Antigone Hoort hoe datmen u acht/mijn lief en wel beminden:
Ach Hemon! die mijn hert bekneIt met liefd' en trouw.

Creon. Men vinter noch wel aer/als een misdadich Vrouw:
Niemant als sy alleen/sal nu de doodt gaen smaecken:
Hoe/heeftse niet mijn Wet/in alles hier gaen laecken?

Ismene. De misdaet die sy heeft/is maer uyt Caritaet.

Creon. Sy heeft teghens mijn Wet ghedaen seer obstinaet.

Ismene. Ach! sal sy sijn berooft/van die sy niet can laeten?

Creon. Jae waer zy al zijn hert/en ziel/ten zal niet baeten.

Ismene. Z'is Coninck zuster en kindt/oock u eyghen Nicht.

Creon. Alwaer zy een Godin haer straf daer me niet licht.

Ismene. Z'is ommers met u zoon alreets in ondertrouwe.

Creon. En by den Helschen God/ sal sy haer Bruyloft houwen.

Ismene. O wreetheyt van een mensch/o Tigerlijck begheer.

Creon. Siet dat ghy me niet comt in't selve even seer.

Ismene. 'K en vreese geen Tyran met rechte te verstooren.

Creon. Wat moet ick van dees twee al stoute woorden hooren.
Macolphus neemtse ras/en sluytse bey wel vast/
En siet datmen daer wel te deghen oock op past.
Dees Adders sullen haest mijn macht en cracht wel proeven/
Nu leytse ras van hier/sonder langh te vertoeven.

Macolp. Com/com: want ghy moet voort.

Ismene. Wy zijn zeer wel te vreen.

Antigone Com gaen wy waer ghy wilt/wy gaen gewillich heen. Binnen.

Creon. Ick hebbe noyt ghehoort/van zo twee als zy bennen/
Sy willen alle bey int minst geen schult bekennen.

Prudent. De passie van een vrou niet wel men temmen kan.

Creon. Ick wed dat ickse tem soo wel als eenich man:
Men dwinght de Duyvel wel/soumen geen vrou bedwinghen?

Ick

Ick meen eer langhen tydt/ sy sullen anders singhen.

Prudent. Voorwaer ick weet niet/ 'tgheloof komt niet in my/
De vrouw is slangh en mensch/ jae duyvel oock daer by.

Creon. Hoe/ slang/ duyvel/ en mensch/ geeft my doch daer van reden?

Prudent. Ten eersten heeft een Vrou/ een Slang haer listicheden.
„ Ten tweeden is sy noch met duyvels quaet becoort.
„ Ten derden is sy mensch/ met een sachtsinnich woort.

Creon. Hoe/ wat sachtsinnigh woort/ wat wilt ghy daer uyt dieden?

Prudent. Maer wat ghy met hen doet/ sachtmoedigh moet gheschieden.
Myn Heer hier komt de Prins seer droevich int ghesicht.

Hemon. Ach! lichaem sterft nu heen/ myn ziele wat verlicht
Laet dese heete brandt int herte eens cesseeren/
Of anders sal myn quel thien duysentmael vermeeren.
ô herte die daer voedt/ op een soo soeten vlam/
En heeft altydt ghevoet/ sint liefd' eerst by quam.
Ach voetster van mijn hert! ach voetster van mijn leven!
Hoe sal ick u (ô Goon) mijn liefste nu begeven/
Neen/ doot komt neemt my mee/ laet haer niet gaen alleen/
Als ick maer by haer ben/ is mijn ziel wel te vreen.
Hoe/ soud' ick zijn absent/ van u/ ten kan niet wesen:
Soo ghy nae Pluto vaert/ ick volch u sonder vreesen:
Sterft ghy/ ick sterve mee/ eer ben ick niet gherust/
Want mijn brandende hert/ kan niet zijn uyt gheblust?
Als door u schoone Nimph, die alles kan verblijden/
Ach! helpt my nu (ô Goon) teghens dees storm te stryden.

Creon. Wel Hemon weet ghy wel/ hoe Antigone vaert?

Hemon, Ach laets' om mijnen't wil (ick bid u) zijn ghespaert.

Creon. Wel weet ghy wel dat sy ter doot toe is verwesen?

Hemon. Ach jae/ 'tis my ghesept/ daer uyt is dit ghereesen.

Creon. Ick hoop dat ghy wilt doen in alles mijn ghebiedt.

Hemon. Ja al wat ghy ghebiedt/ van my seer haest gheschiet:
U Wetten sullen niet van my zijn overtreden.

Creon. Ghy spreeckt als het behoort/ soo ick hoor aen u reden/
Maer siet wel dat de Min u hert niet over-heert/
De liefde tot een Maecht/ doet dat het hert uyt teert:
Siet dat u vrye wil/ door Min niet wert ghestolen.
Siet dat u hert niet brant/ ghelijck gloeyende koolen.
Siet dat ghy Min bedwinght/ want het rooft u u vreucht:
Want soo ghy quellen laet/ ghy nimmer zijt verheucht.
Bant Minnen uyt u hert/ en wilter niet op dencken/
Wat isser meer als Min die hert en ziel gaet krencken/
Denckt niet op Antigoon stelt die heel uyt u sin/
Laet u verleyden niet door wulpsicheyt van min.

Hemon. Helaes hoe soud' ick soo de Min uyt 'thert gaen stellen/

Creon. En denckt daer gantsch niet op/ laet haer liefd' u niet quellen.
Men sal een and're Maecht wel elders gaen ontbien.

Hemon, Ach Vader 'tkan niet zijn/ hoe soude dat gheschien?

Creon. Nochtans ſoo moet ghy heur om mÿnen't wil begeven.
Hout ghy het met een Maecht die my gantſch niet en acht?
Neen/neen/ten ſal niet zijn/daerom ſulckx niet verwacht/
Sy ſal nae Ach'ron toe/laet ſy daer een gaen trouwen/
Want ſy en heeft van my noch mijn Wet niet ghehouwen.
Hemon. 'Tgeen dat ſy heeft ghedaen/daer had ſy in geen erch.
Creon. 'Twas niet een dingh alleen/maer al haer quaet ghetérch
Verſtoorde my veel meer als al de ander dinghen:
Daerom ſoo moet ick ſien of ick haer niet kan dwinghen.
Hemon. Tis onvoorſichtigheyt/'tgheen dat heur hier toe bracht/
Doen ſy haer Broer begroef/ſy heeft geen quaet ghedacht/
Twas maer uyt caritaet/'twas maer uyt liefd' en trouwe.
Creon. Sy heeft ſoo veel ghedaen/d'welck haer noch ſal berouwen.
Hemon. 'Tis nu ghelyck men ſeyt (onder d'ghemeene lien)
» Dat over kleyn miſdaet/groot wraecke ſal gheſchien.
» Het groot gaet men voor by/en 'tkleyne men gaet wreecken.
Creon. Wat hebt ghy teghen my ſoo stoutelijck te ſpreecken?
Hemon. Een Prins en weet niet vaeck wat dat zijn luſt begeert/
Wat hem dunckt wel te zijn/dat moet hem zijn vereert:
Doch ick en ſegghe niet dat ghy die ſult ghelijcken/
Maer 'bid u dat ghy wilt u paſſy laten wycken:
En weſen niet als veel (welck wanen wijs te zijn
En willen nae geen raet hooren) ten ſy door pyn.
Ock bid u Vader laet doch mijnen raet gheſchieden/
Door opſpraeck van het hof/en vand' ghemeene lieden.
Al is een Prins gheleert ten is voor hem geen ſchant/
Te leeren altemets/al van een ſlechte quant.
Creon. Wat meent ghy dat ick wil van u nu raet gaen leeren?
Hemon » Neen: ghy noch niemant niet ſullen dit ſtuck verweeren.
» Men moet nae den perſoon niet nemen zijnen raet:
Maer nae den raet alleen ſoo't het goet is oft quaet.
Creon. Is het een goeden raet miſdaden te bevryden?
Hemon. Om quaden goet te doen/ dat ſoud' mijn niet verblyden.
Creon. Ghy woud' wel dat ick dees Adders wou laten vry/
Hemon. S'is waert men haer vergheeft/want quaet gaet ſy verby:
Tgheen datſe heeft ghedaen/is licht om te vergeven:
Ick bid u laetſe vry/want ſ'is die my doet leven.
Creon. Neen/ſpreeckt daer niet meer af/ten ſal alſoo niet zijn.
Hemon. Soo moet ick in mijn graf/door groote rou en pyn.
Want ſy is al mijn trooſt/ſy is mijn hertens wenſchen.
Prudent. Wat vreemtheyt hoortmen hier!
Hemon. Ach ick bedroefde menſche!
Creon. Een vyant ſoumen die bewijſen ſoo veel goet?
Hemon. Ten was gheen vreemdelinck: maer 'twas haer eyghen bloet.
Het was heur eyghen Broer/die ſy ſoo ſeer beminde.
Prudent. Al waert haer eyghen Broer/ſy hoort niet 'tonder-winden/
Creon. Daer baet geen beed noch wenſch/ſy ſal nu ſterven plat.
Hemon. Sulcx en wort niet begheert van yemant inde ſtadt.

Niemants

Niemants begeert ick volch/ick doe nae mijn ghemoede.
Mijn ghebodt die moet voort k'hou anders geen voor goede
Niemant sal my ghebien/ick volch mijn eyghen raet.

Hemon. Volcht ghy u eyghen raet? dat is voorwaer wel quaedt.
Creon. Hoe zijt ghy niet subiect aen al u and're Heeren?
Neen ghy noch niemant niet sal my int minst niet leeren.
Spreeckt ghy daer niet meer af 'tis al verlooren moet.
Soo zijt ghy nu alleen/die my dees quel aen doet.

Hemon. Een Prins is niet subiect aen d'Wet van zijn Province.
Creon. Ghy spreeckt als een Tyran/en niet ghelijck een Prince.
Hemon. Derft ghy vermetel dwaes u Vader teghen staen?
Creon. Ghy doet de Macht onrecht soo dit nu wert ghedaen/
Hemon. Hoe zijt ghy soo verleyt/door een b'driech'lijcke Vrouwe?
Prudent. S'is niet bedrieghelijck maer staech ront uyt in trouwe.
Hemon. Gh' en sultse niet meer sien haer sterfdach die is hier.
Creon. Z'en sal al alleen niet gaen/ick volch heur goedertier.
Hemon. Ghy slave van een Vrou/hoe laet ghy u verleyden?
Creon. Ick segh u soon laet af/of ghy sult sonder beyden
Gaen smaken mee de doot.
Hemon. Dat sal alsoo ghe schien:
Eer datmen my mijn liefd' tot heur yet sal verbien/
Nochtans soo salse los al soumen my doen dooden.
Prudent. Ick bid weest niet soo straf/wat is dat doch van nooden?
Hemon. Ick sterf eer duysentmael eer ick heur missen wil.
Creon. Begint ghy wat te doen ick wed ick u haest stil.
Hemon. Neen ghy noch niemant niet sal nu mijn wil beletten.
Ja al worden ghy dol/'ksalt uyt mijn sin niet setten.
Nu segh ick u adieu/want ick nemmer weer keer
Eer dat ick heb volbrocht/ mijn hert en ziels begeer. Binnen.

Prudent. Ach 'kben voor hem beswaert: de min die is beswaerlijck/
De min die is een hel/de min die is vervaerlijck/
De min die is verdriet/de min die is seer quaet.

Creon. Hy loopt waer dat hy wil ick gheef hem gheenen raet.
Prudent. De passi vande liefd' is qualijck om te dwinghen.
Creon. Nochtans salmen mijn Wet voor alles niet verdringhen.
Prudent. Wat doot meent ghy dees Maecht int ende aen te doen?
Creon. Voor eerst soo salmen haer met weynigh eten voen/
En in een donck're gat daer in geen Son in sal schijnen/
Daer machse met der tijt van hongers noot verdwijnen.
Dit is het lest besluyt dat sy nu hebben sal/
En 'tsal een Spiegel zijn aen veel binnen dees wal.
Dit is alsoo mijn wil/dit is nu mijn begeeren/

Prudent. En aen dit sullen veel in tijts te deghe leeren. Binnen.

Het vierde Bedrijf, de tvveede uytcomst.

Vridise,uyt.

VVat isser in een Landt al droevighe misval?
Wat isser in dit Hof/ wat isser over

Wat isser al ghewoels in dees bedroefde Stede?
Wat isser al gheraes? wat isser al onvrede?
Wat isser al een quel door Minnens geyle bandt?
Wat isser al vendriet door Min die een vermant?
Wat isser al ghewelt? wat isser al te strijden?
Wat isser al prackttijck om eene te verblijden?
Wat isser meer als Min en Nijt die mijn Soon quelt?
Wat isser dat sijn hart en Siele meer onstelt?
Ick loop/ ick run/ick soeck rontom in alle hoecken/
Maer vind'hem nerghens niet/waer dat ick hem gae soecken.
Ick ken helaes bevreest/om 'tgheen dat ghesept wort!
Ick ben helaes bevreest/de liefde hem verkort.
Mijn herte staet en trilt ick ben in duysent vreesen:
Om dat ick niet en weet waer dat hy nu mach wesen.
Het is om Antigoon daer sy om raest en tiert/
Het is alleen om heur dat sy helaes dus swiert/
Het is alleen heur dat hy dus heen gaet dwalen/
Het is alleen om heur dat hy niet meer gaet talen
Nae zijn Vaders ghebiedt/noch oock niet nae de mijn:
Welck doet mijn herte seer/of stellen in swaer pijn.
Gheen rust en heb ick niet tot dat dat ick hem sal vinden/
Mijn alderwaertste Soon/mijn liefste en beminden.
Noch eens soo ga ick heen/en soeck hem over al/
En rust oock eerder niet eer ick hem vinden sal:
Hy is alleen mijn hert/hy is die my doet leven/
Hy is alleen mijn vreucht/hy is die my doet beven/
Hy is die mijn verheucht/hy is die my bedroeft/
Hy is alleen mijn doot soo hy noch langher toeft
Eer hy komt aenden dagh/soo moet zijn herte breecken/
Door quellingh en door rou die hier nu binnen steecken.

Het vierde Bedrijf, de derde uytcomst.

Hemon.

Hy meent my nae zijn lust mijn Lief alsoo te schaken/
Dat ick by haer niet meer te sprake en sou raken:
Maer dat sal niet gheschien soo langhe als ick leef/
Veel eerder ick my selfs de doot mee haestich geef/
Veel eerder sal de Zee in droochte gantsch verdwijnen:
Veel eerder sal de Son de aert niet meer beschijnen:
Veel eerder sal de wermt in koutheyt zijn verkeert/
Eer dat hy hebben sal 'tgheen dat zijn hert begeert.
Veel eerder salmen't quaet voor goet hier nu gaen achten/
Veel eerder sal de deucht nae alle quaet gaen trachten/
Veel eerder sal onrecht voor recht hier zijn ghesien
Veel eerder sal een Tyger van een mensche gaen vlien/
Veel eerder sal dit velt geen groente meer ontfanghen/
Eer hy ontnemen sal myn hert en ziels verlanghen.

Veel

Veel eerder sal de Hel een Hemel zÿn geacht
Eer hy verkrÿghen sal 'tgheen dat hy nu verwacht.
Veel eerder sal de Maen de Sonnens hit verwinnen/
Eer dat zÿn tyranny by my huys-vest sal vinnen.
Veel eerder sal 'tghewormt gaen vlieghen inde locht:
Eer dat zÿn quaet begeert by my sal zÿn volbrocht.
Eerder sal Atropos mÿn levens draet afsnÿden
Eer der sal't pluym ghediert by Neptun hun verblÿden/
Eer ick mÿn Antigoon uyt mÿn herts ziele set:
Jae waert een Hercules 'twert van hem niet belet/ let.
Letten ghy segghen wilt/ nochtans sal't niet gheschieden. schieden.
Gheschiede/echo neen hy sal mÿn niet verbieden. bieden.
Verbien ghy segghen wilt/ten sal alsoo niet zÿn. zÿn.
Zÿn/k'sal hem teghenstaen eer hy my brenght in pÿn. pÿn.
Pÿne ofte gheen pÿn ick sal't gaen avontueren. b'sueren.
Neen neen ten heest gheen noot hoe sou ick dat besneren? mueren.
Tusschen twee mueren vast dat eu is al geen noot. noot.
Al is sy in wat noot daerom is sy niet doot/ doot.
Hoe? doot/ick loof dat niet/sout ghy't wel staende houwen? houwen
Ja hout al wat ghy wilt/k'sal daer op niet vertrouwen. trouwen
V trouwe die is valsch/want ghy hier bedriecht veel. veel.
Wel veel ghy segghen moocht/want ick kender een deel. steel.
Steel/wat steel ick? ghy steelt elck een hun eer' eer.
V eer ghy segghen wilt/en ghy de mÿn noch meere. meere.
Vermeert het soo ghy wilt/ick acht u segghen niet. niet.
Neen niet/noch niet/noch niet wat ghy ghebiedt. biedt.
'Tghebiedt van u is kleyn/ten kan my gansch niet deeren. deeren
V deeren heeft gheen macht/ ghy mocht het vry vermeerẽ. meerẽ
Ja meert al wat ghy kunt/'tsal haest hebben een ent/ ent:
Ent/dat hoop ick oock mee/hoe wel het u torment. torment.
Tormenten salt my niet/als sy is inde vryheyt. vryheyt.
Ja vryheyt is voor my/voorwaer een groote blyheyt. ly/, leyt/
Ja sy is inde ly/maer ick laet haer haest vry/ vry
Ja vry/wel wat wilt doen/in spÿt van hem en dy? ghy?
Ja ick/al wilt mÿn vader gantschelÿck niet lÿden. lÿden.
In lÿden/neen het salons beyde seer verblÿden:
Daer op soo gae ick heen/en wacht oock langher niet.
Om heur en my te saem te helpen uyt verdriet
In spÿt van al die gheen die daer oock teghen spreken/
Of 'tsal my aen mÿn macht en kracht voorwaer gebreken. Binnen.

Het vierde Bedrijf, de vierde uytcomst.

Antigone, Ismene, Macolphus.

Antigone A Ensiet ô Thebes-Stadt wat dat in u gheschiet/
Aensiet mÿn leste quel/aensiet mÿn lest verdriet/
Aensiet helaes! de geen die nu onrecht moet sterven
Aensiet doch eens de geen die den doot sal verwerven/

Om

Adieu ô Tigers hert die my nu brenght in lyden.

Iſmene. Ach gheeft ſelven u trooſt/na droefheyt komt verblyden/

Macolph. Kom kom want ghy moet voort/maeckt niet veel ghetiers.

Antigone Adieu alles wat leeft/adieu myn Suſter fier/
Want nimmer ſult ghy my meer levendich aenſchouwen/
Adieu gentiele Maecht de fleur van all' Jonckvrouwen.
Adieu ſegh ick voort leſt ick langer niet en wacht/
Want nae een Hemels glori ick ſtadelyck na tracht

Iſmene. Adieu myn eenich hert/adieu myn meeſte glory/

Antigone Adieu myn zielens vreucht/ick houd het in memory.

Iſmene. Om dat ick heb ghewracht een dinck uyt caritaet
Wt caritaet en liefd' maer laci uyt geen quaedt.
Ey geeft u ſelven trooſt en wilt doch niet verſchricken
De blytſchap om te zyn uyt quel ſal u verquicken/
Sterft ghy/u glory niet en ſterft/maer altydt blyft
In een memori vaſt/waer door ghy deucht beklyft:
Men ſal gheſtadelyck u ſterfdach gaen vieren
Gh'lyck een hemelſch Coddin met ſchoon gheſanck vercieren.

Antigone Adieu vergulde Son root verwich van coleur/
Adieu Hemon myn Lief de keur van al de keur
Adieu ſpeelnooten al/adieu eel Borgerye
Adieu ô Tigers hof/vol ſnoo verraderye
En tot den leſten dach dat ick mee ſterven ſal/
Met noch veel ander meer/binnen dees Thebes wal.
V naem ſal ſyn vermaert rontom aen ſ'werelts canten/
By hooghen en by leech/by Princen en geſanten.
Tot aen den leſten dach/dat alles ſal hier ſtaen/
Jae noyt noch nimmermeer/ſal uwe faem vergaen.
V prys die is te groot/om licht'lyck te vergeeten/
Want alles ſchier dat leeft/ſal hier altydt van weeten.

Macolp. Ghy maeckt u teem te lang/ick wacht nu langher niet/
Vermaenter niet meer af/want dat is al gheſchiet.

Antigone Com com: ick ben te vreen/ach laet ick u eens kuſſen/
Om voor de leſte mael/myn hertens quel te bluſſen.
Nu is het al volbracht/'tgheen my ſtrengh wert belaſt/
Want zy is nu in't gadt/en wel gheketent vaſt;
Nu ſalmen ſeer haeſt ſien/wat datter ſal ghebeuren/
Of Hemon noch om haer/ſoo bitterlyck ſal treuren:
'k verlangh te hooren hoe't in't eyndt noch ſal zyn:
Dan'k denck ſy ſterven ſal/van herts rou/en van pyn.
Hoewel men cant niet raen/'tquaet kan hem oock wel keeren/
Patientie dat is goet/de tydt ſal't ons wel leeren. Binnen.

hier ſluyt ſe Macolphus vaſt ſonder toneel te gaen.

Het vierde Bedrijf, de vijfde uytcomſt.

Hemon.

HIer ben ick by de plaets waer ick heb naer gehaeckt/
Om haer te ſtellen vry/die ſoo ſeer wert ghelaeckt.

Niet van een vreemt persoon/maer van haer eyghen bloede?
O Tigerlijck begeer/o Barbaerlijck ghemoede.
Mijn Vader die my hoort in alles voor te staen/
Die wil dat ick mijn Lief/helaes! sal laten gaen.
Maer het en sal niet zijn/ick sal haer haest bevryden/
Al sou ick selven me'comen in druck en lyden.
Sterft zy ick sterve oock/leeft zy ick leve mee/
Maer ist dat sy is doodt te sterven ick ben ree.
Want ick kan sonder haer/helaes! niet langher leven/
Daerom soo wil ick my nu ae de placts begeven/
Hy clopt Waer zy ghevanghen leyt/en helpen hem daer uyt.
Wel wat dat ick al clop/ick hoor daer gheen ghetuyt?
Hoe of zy leyt en slaept? ick sal het haest beschouwen/
Myn impriale Nimph/en fleur van al Jonck-vrouwen.
Ick wed zy heel verschrickt als zy my eerst sal sien/
Dat ick haer sulcken jonst te vooren nu sal bien.
Maer laes! niet jonst ghenoech/kan ick aen haer betoonen/
Of zy zal't thienmael meer met haer deucht weder loonen.
Sy is de keur van keur/zy is die't hert besit/
Sy is die bloeyen doet(dit lichaem lit voor lit.
Sy is de waerd'ste schoon/diemen hier wel zou vinden/
Z'is mijn Celeste Nimph/mijn lief en wel beminden.
Haer lof en kan niet zijn van gheen mensch vol verbreyt/
Want z'is duysent mael meer als ick hier heb gheseyt.
Hola ick wacht te langh/'tghemoet is niet te vreeden/
Eer dat ick met mijn schoon het Hofs-pleyn weer betreeden.
Ick gae weer na de deur/en breeckse daed'lijck op/
Al soude ick daer door raecken aen't smad'lijck top.
Sa/breeckt/splijt/scheurt/ghy moet hier mede open/
Al sou ick't noch int endt met mijn bloet ghaen becopen.
Ha! Hemel wat ick zie/help Duyvel/hel/en doodt/
Helpt ghy o Pluto nu/helpt Helsche Gôden groot.
Helpt my in Carons-schuyt/om na u rijck te vaeren/
Want om haer wil ick niet/mijn goet noch bloet gaen spaeren.
Ha! Lagesis hebt ghy mijn leven aengedreyt/
Comt Cloto snydt het af Alecto weest bereyt/
En voert my nu met u by mijn lief Antigone/
Die hier op aerden was/de schoonste vande schoone.
Waer zijt ghy herde punt? comt steeckt my deur en deur/
Laet my hier leven niet/in pijn en swaer getreur.
Adieu o Tigers-Hof/ick sal u nu begeven/
Om by mijn Antigoon in vreuchde te gaen leven.
hy steeckt hem doot Adieu en dat voor't lest/wraeck Hemel ick u eysch/
Wraeck laet hier doch geschien/aen s'Conincx eygen vleysch.

Het vijfde Bedrijf, de eerste uytcomst.

Sitolus.

NV heb ick al den brief met hert en sin gheschreven:
Doch wie vind' ick hier nu om haer dit eens te gheven?
Ach had ick nu een vrient die my trou dienen wou!
Om gheven desen brief eens aen mijn herts-Jonckvrou.
Die ick soo seer bemin boven een vrou op aerden
Want s'is mijn herts-Santin / mijn Phenickx hooch van waerden/
Mijn leven d'al en al/sy is mijn glori vreucht:
Als ick haer maer aensie mijn herte wert verheucht
Door haer klaer ooghens glans en minnelijcke woorden/
Die een trou Minnaers hert soo wreedelijck vermoorden/
Om dat ick niet en kan krygen mijn hertens wensch.
Ach! my bedroefde quel/ach! ick bedroefde mensch/
Soo dit noch langhe duert soo moet ick laey sterven.
Want ick kan langher niet mijn ooghens klaerheyt derven.
De Min die is in my ghelijck mijn eyghen ziel/
Die nimmer en vergaet/sint liefd' eerst by my viel.
De liefd' is in mijn hert g'lijck als't was by Piramis
En Nersissus ghelijck/en Medea bequaem wis/
Die Iason trou voor stont int winnen van het vlies/
En achten meer haer lief als haer Vaders verlies.
Soo trou sou ick oock zijn soo ick trou kon verkryghen/
Soo sou mijn glori meer in s'Hemels hoocheyt styghen/
Maer soo het niet en beurt soo daelt mijn vreucht te neer
En nimmer weder ryst/maer neemt nae Pluto keer/
Om voort in zyn wooningh te leven daer met vreden.
Met een gherust ghemoet van 'tgheen 'thier heeft gheleden/
Doch ick aen sie den tijdt en voed' op mijn ghedacht.

Cerbo. Sitolus zijt ghy hier? Ick heb u lang ghewacht
Onder de galdery en docht ghy daer sout komen.
Want ick had in mijn selfs wat vreemtheyts voor ghenomen/

Sitolus. Vrient Cerbo wel wat ist? kan ick u helpen yet?
Ghebiedt my nae u wil ick ben in u ghebiedt/
Want wat dat ick kan doen int goet voor uwen't willen
Dat sal voorwaer geschien. Cerbo. t'Was maer eē vreemde grille/
Ten dient nu niet gheseyt/ick sal't u noch wel seggen
Al die verborghentheyt die in mijn herte legghen.

Sitolus. Wel alst u dan belieft mijn dienst is staech bereydt/

Cerbo. En ick tot uwen mee nae alle ghelegentheyt.

Sitolus. Ach! durst ick hem mijn quel op dees tijdt openbaren/

Cerbo. Waerom ist dat ghy treurt? waer uyt komt u bes waren?

Sitolus. Maer uyt een ooghs gheglum die hert en ziel verlicht/
Wt lieffelijck ghelonck die't brant int herte sticht.

Cerbo. Maer wie is dese Vrou die ghy soo gaet beminnen?

Sitolus. Ach het is Dorethe! die soo staet in mijn sinnen:
Sy is helaes die geen die my dus trueren doet!
Sy is helaes de gheen daer hert en ziel op voet!

Cerbo. Weet sy dat ghy haer mint/hebt ghy't haer laten weten?

Sitolus. Ach neen! ghy zijt alleen die nu weet mijn secreten/

Maer

Maer ick heb hier een brief die'k wilde dat sy hadt/
Om dat sy mocht verstaen myn meyningh hier uyt plat/
Cerbo. Kan ick u dienste doen het sal van my gheschieden/
Sitolus. Ach! laet ick u als vrient eens vriendelijck ghebieden:
En doet soo veel voor my/en geeft haer doch dees brief.
Want z'is mijn waerste schat/sy is myn liefste Lief.
Cerbo. Ick sout wel garen doen/dorst ick het voor u waghen/
Doch noch om u'wen't wil (al soude ick't beklagen)
Soo sal't nochtans gheschien/soo ghy't aen myn betrout.
Sitolus. Ach! jae ick/soud' ick niet/en sal u menichfout
Ten dienst weer dubbelt staen soo ick u yet kan helpen/
Soo seght my maer u quel ick sal't u helpen stelpen.
Cerbo. Wel geeft my maer u brief het sal wel zijn bestelt
Weest ghy maer wel gherust u selven doch niet quelt.
Sitolus. Wel daer is nu het schrift/waer sal ick u verwachten?
Cerbo. Onder de galdery morghen ontrent den achten/
Sitolus. Soo meen ick daer te zijn met antwoort en bescheyt.
Ach doet soo veel voor my/'ksal weder zijn bereyt/
Voor u oock wat te doen/wel ick sal u vertoeven/
Ick bid u niet en mist.
Cerbo. Ghy en sult niet behoeven) Te twijffelen daer aen.
Sitolus. Wel daer mee ga ick heen. Binnen.
Cerbo. Doet soo het u belieft stelt u daer mee te vreen.
Wat kan de Min-Godt al veel vreemde kuertjens wercken?
Ghelijckmen aen dees mensch soo blijckelijck kan mercken?
Hy loopt uyt sinnich schier met een onrust ghemoet
En rolt en solt soo heen door roeringh zijnes bloet
Ick ken een VVout-Heer noch die doet het selve mede/
By dagen en by nacht loopt hy oock vol onvrede:
Tot dat hy oock eens raeckt by zijn klaer-ooghens glants.
Doch ick ben niet soo mal/als VVout-Heer/en ons Frans.
Wech/wech/met al dit goet/ick souse eer verscheuren/
Eer ick om yemant wil/in't minste yet sou treuren.
Wat/treuren om een meyt? wel dat's voor waer te slecht/
Neen/neen: liever alleen/soo blijf ick uyt 'tghevecht.
Ick acht het minnen niet/het zijn maer malle grillen/
't Is maer een hoofts-gheterch/om veel tijt mee te spillen.
En geldt dat gaet niet vry/dat moetter mede zijn/
Anders men acht u niet/soo ghy hun niet met Wijn/
Of met App'len/Peertjes/of diergelijck gaet schencken/
Of oock Amandeltjens/waer me zy u gedencken.
En soo ghy dit niet doet/soo wort ghy niet gheacht/
Ghy wert van hen niet eens in't minste yet verwacht:
En doet ghy't/soo ist wel/soo ist mijn hert/mijn lief/mijn leven/
En meenen vast niet een/dan mooght ghy met haer streven:
Na Iap-Hannes/na Buyck-Sloot of oock na Amster-Veen.
Dan ist al na haer wil/'t Meys-jen is wel te vreen:
Als men met haer gaet/op een Reden-rijckers-Camer/

Of favonts door de doel/niet is hun aenghenamer.
Daerom siet dat ghy't doet of sy achten u niet:
Men siet het int ghemeen dat suickx al gheschiet/
Doch ten beurt niet aen my/maer ander die het beuren/
Somen aen Sitolus en ander kan bespeuren.
Nu al ghenoech ghesept: mijn bootschap moet ick doen.
Aen Dorethe Me-vrou en wil my der waerts spoen.

Hy wandelt over en weder sonder spreken.

Wat Duyvel sie hier ick een Man aldus verslaghen/
En oock een Vrouwe mee/wel dit is te beklaghen/
ô Goden wie macht zyn? ach my 'tis Antigoôn!
En dit is Hemon me/heeft hy hem selfs gaen doon?
O Hemel dits te veel ick en kant niet versinnen:
Wel ick mach doen mijn best en brenghense nae binnen.
Hier vrient ick bid u helpt slaet hant aen dese twee.

Broersh. (Tot uwen dienst (mijn Heer) ben ick altijdt gheree.
Wel hoe is dit gheschiet?

Cerbo. Dat kan ick u niet segghen.
Want al 'tverborghentheyt in dees verborghen legghen. Binnen

Het derde Bedrijf, de vierde uytcomst.

Cerbo.

O Bitterlijcke Min wel machmen van u spreecken/
Want ghy't hier blijcken doet door al u wreede treecken.
Ghy hebt alleen de schult van dese twee hun doot
Ghy zyt die dese twee ghebracht hebt inden noot.
Wel recht men segghen mach ghelijck ick lest mael hoorden/
In een klinck-dicht ghemaeckt en dat met korte woorden.
Hoe dat de Min alleen is oorsaeck van veel quaet/
En in een Coninck hof brenght dickmaels veel verraet.
In den begin (seyd' hy) als ghy van my sult hooren)
Dies luystert allegaer/en verstopt niet u ooren.

SONNET.

De Min die is een hel, de min die is vervaerlijck.
De Min is furieus, de Min is vol verdriet,
De Minne hoopen doet, en selden noch crijcht yet.
De Min vol dolheyt is, de Min is seer beswaerlijck.
De Min die dwinght hier veel soo het nu blijckt seer claerlijck.
De Min jaloersich is (somen hier daghelijckx siet)
De Min die singhen doet (aen menich) droevich liet.
De Min veel wand,len doet by nachten oock seer naerlijck.
De Min vermeestert al, de Min die is een Roede.
De Min een vyant is van elck eens vry ghemoede.
De Min is mee wel vreucht alsmen krijcht sijn begeert.
De Min strijt teghen recht, de Min die is vol listen.
De Min veel menschen brenght tot doodelijcke twisten:
Daerom de Min verfoeyt, en dit wel IN TIITS LEERT.

Doch

Doch wijse segghen weer het is niet in ons macht/
Want d'aldersterckste mensch' de Min hem wel verkracht.
Ja niet de mensch alleen: maer selve mee de Goden
Die heeft hy met zyn schicht doen volghen zijn gheboden.
Gheen Coninck ofte Prins kan teghen hem yet doen.
Doch ick heb in mijn selfs een wonder vreemt vermoen:
Dat wiet gheen macht en gheeft het qualijck macht kan krygen/
Maer het hier anders blijckt/daerom soo moet ick swyghen.
Waer Cupid' in mijn macht 'kvernielde hem terstont/
'Ktrat hem onder mijn voet eer ick mee waer ghewont:
Doch dat kan ick niet doen/dies moet ick zyn te vreden/
En laten 'tblinde-wicht voort volghen zijne treden.
Want hy past nerghens op/hy gaet zijn eyghen ganck/
Brenght d'een voor/en dander na/onder zyn bedwanck.

Sitolus uyt met *Antetus*.

Sitolus. Wat vreemder ongheluck kan ons den tijdt voortbrenghen?
Cerbo. Een ongheluck al te swaer d'welck Creon moet ghehengen;
Fortuyn ons teghen drayt meer als het opt oock dee.
Sitolus. Wat isser dan gheschiet? ick bids u seght my mee;
Hoe? Rijster meerder quel als immers was te voren?
Cerbo. Helaes een quel te swaer! seer droeffelijck om hooren.
Sitolus. Maer is het doch gheschiet? Erghens by dit kasteel?
Cerbo. Aen Coninck Creons zy/valt (laes!) dit harde deel.
Sitolus. Aen Creon? Wat ist doch? Wat is hem overkomen?
Cerbo. Alleen hy d'oorsaeck is daert al is uyt ghekomen.
Sitolus. Maer wat is het? seght ons? helpt ons doch uyt den droom.
Cerbo. Sy zijn nu beyde doot door Creon (te onvroom)
Sitolus. Ach Goden: wie zijn sy die nu zyn overleden?
Cerbo. Maer Hemon ist(helaes!) en Antigone mede.
Sitolus. Hoe? Hemon, wel waerom heeft hy hem selfs ghedoot?
Cerbo. Om dat zyn Vader hem het houwelyck verboot/
En oock om Antigoon door liefde die hem quelde.
En dat zyn Vader haer soo strengh ghevangen stelden.
Antetus. Die liefd' tot Antigoon heeft die alleen verweckt/
Cerbo. En Creons tyranni hier mee tot voordeel streckt.
Want hy en wilde niet dat Hemon haer sou trouwen;
Maer ginck haer (als ghy weet) soo vast ghesloten houwen/
Ja wilde dat sy daer haer leven eynden sou.
Antetus. Maer Hemon was die niet met haer in ondertrou?
Cerbo. Ach jae/daerom ist dat hy hem selfs nam het leven.
Vridies uyt. En heeft hy soo hem selfs inden doot gaen bevheven?
Siet hier komt Vridies int aenschijn seer bedroeft.
Vridies. O Thebes stadt mijn vrient/mijn ganck die was vertoeft/
Van die Goddinnens dienst door een schrick'lijck gheruchte/
Soo dat ick in mijn selfs kan rapen gheen ghenuchte.
Int uytgaen van't Casteel/quam my 'tgheruchte ter oor/
Soo 'k Pallas de Goddin dienst had gheleyt te voor.

En komend' op de straet/ schrick'lijcker ick noch hoorden/
Van het gemeene volck met klaeghelycke woorden:
Van een waerschouwingh groot vant Coninckliyck Palleys/
D'welck brocht helacy! doen een trillingh op mijn vleys.
Dat ick daer henen viel/gh'lijck als een doode mensche
Maer doen ick weer bequam/soo was laes! al mijn wensche
Om weten wat Fortuyn/datter in't Hof mocht weesen/
Mijn borst die slaet/mijn hert dat trilt/t'bloet is in vreesen.
Het kout sweet breeckt my uyt/mijn lichaem heeft geen cracht/
Mijn beenen die sijn slap/de leen verliesen macht:
Door een vermoen te quaet dat my van dese morghen
Is overcomen laes! vol hondert duysen sorghen.
Want den Roof-vogel heeft ghevloghen over 't Hof/
Vol suchtingh en gequel vol tieren al te grof.
Noch heb ick meer ghesien/door schemeringh mijns ooghen/
Wel duysent streepen bloet/over ons bed ghetoghen.
En over ons kleeren mee/waer op ick heb ghedocht/
En al te vreemt vermoen in mijn sinnen ghebrocht.
Doch ginder sien ick dry/die sullen't my wel segghen/
Al de verborghentheyt/die daer verborghen legghen.
Vrienden ick bids seght my wat datter is gheschiet/
Dat al 'tghemeene volck dus treurichlijck nu siet.
Ick bids u seght het my/soo ick het doch mach weeten.
Cerbo. Me Vrou het zijn voorwaer laes! al te swaer secreeten:
Maer ick sal't segghen u/om dat ghy't weeten sout/
Het recht beschept daer van/d'welck men verborghen hout.
V Hemon die is doodt/en Antigoon oock mede/
Vridies. Ach! Hemon is die doodt/soo leef ick vol onvreede.
Waer is mijn eyghen hert? waer hebt ghy hem ghesien?
Cerbo. By de ghevanghen Poort/
Vridies. So sal ick derwaerts vlien.
Antetus. Waer of zy heenen loopt/ontroerich in haer selven/
Sitolus. Jae had zy maer de macht/zy zou haer zelfs bedelven.
Want zy is zeer verbaest/uytsinnich loopt zy heen.
Antetus. Ach! laet ons nu te saem/haer haestich na gaen treen:
Want door een raserny mocht zy haer selven dooden.
Cerbo. Wel laet ons het doch doen/want het is wel van nooden.
Sitolus. Ick ben zeer wel te vreen/maer siet Creon comt aen/
Met een verbaest ghesicht/'tschijnt hy't me heeft verstaen.
Creon. O wreed' toeschickingh quaet/o wreede avontueren/
Die 'k in mijn Ouderdom helacy! moet besueren.
O straf waerdighe saeck/o wreedelijck bestaen/
Want ick de oorsaeck ben van 'tgheen hier is gedaen/
Door mijn ghebodt te strengh/te strengh laes! om verdraegen/
Ick beulle van mijn bloet/d'welck d'Hemel sal beclaeghen.
Doen ick aen Polenies mijn wille had betoont/
En oock an Antigoon/d'welck niet en wert verschoont.
Want om haer Caritaet/deed' ick haer laey vanghen/

Waerom

Waerom dat zy haer zelfs/soo deerlijck ginck verhanghen.
En oock mijn zoon helaes! door liefd' hem heeft gedoot/
Door reyne liefd' alleen quam hy in dese noodt:
Door liefd' en Tiranny die ick hem ginck betoonen/
Soo dat zijn quaede daet/door my is te verschoonen.
Ick selfs de oorsaeck ben van dese doon alleen/
Dus roept hun bloet oock wraeck/op my met groote reen.
Want had ick Antigoon om zijn wil vry ghelaeten/
So hadd' ick dese twee/hun leven konnen baeten.
Maer laes! 't is nu te laet/'t is nu te laet bedacht/
Het is nu al gheschiet/het is nu al volbracht.

Prudent. Te laet ghy'u schult bekent/u klaeghen gaet verlooren/
" Te laet is het bedocht/te laet ghy u laet hooren.
Van 'tgheen 'twelck is ghedaen/den raet ghenomen his/
" En dickwils ghedaen werck/wilde men voor ghewis
" Dat het noch waer te doen/en dat kan vaeck niet beuren.

Creon. Helaes! dat weet ick wel/dat doet my mede treuren.
Ong'neeslijck is mijn quel: ong'neeslijck is mijn rou/
Die ick nu draegen moet/in mijn Ouderdom nou.

Sitolus. O Conings Hof beschreyt/van Moorden die hier comen/
Nu dag'lijcks meer en meer/waer voor men wel mach schroomen.

Creon. Hoe kander meerder ramp/my komen nu ter oor/
Als nu Fortuna brenght seer klaerelijcke voor?

Sitolus. De Coningin is doot/zy heeft haer zelfs doorsteecken/
Het bloet loopt uyt haer borst/gh'lijck waeter uyt de beecken.
De Camer is bedeckt/rontom vant Edel bloet.

Creon. O schrickelijck ghehoor: o schrickelijck ghemoet.
O Achron al te wreet/o helle vol ontrouwe/
O Cerberes doet op/laet my nu by mijn Vrouwe.
Waer blijft ghy Duyvels nu/dat ghy my niet verscheurt/
Om dat ick d'oorsaeck ben van 'tgheen hier is ghebeurt?
O ongeluckich huys vol droefheyt en misval/
O ongeluckich volck/hier binnen dese wal.
En ick ong'luckich mensch/dat oyt ick ben gheboozen/
O ongeluckx toeval seer claeghelijck om hooren.
Mijn Vredice doodt? mijn hert dat splijt in twee/
Dat ick de oorsaeck ben van dit te'droeve wee.
Door my heeft Antigoon de doodt moeten besueren/
En Hemon oock door haer/ de doodt ginck avontueren.
En Vredies om hem/soo dat ick ben alleen/
D'oorsaeck van al dit quaet vol quelle en ghewecn.
Ha! Vredies mijn hert/mijn ziel/mijn vreucht/mijn leven/
Ach! dat ick u helaes! soo schielijck moet begheven.
Mijn Vredice doodt/ick kant vergeeten niet/
't Schijnt dat dit rif nu splijt van hertseer en verdriet.
Comt wijst my waer zy is/comt ras en wilt niet// wachten/

Sitolus. En haest u niet te zeer/na sulckes wilt//niet//trachten.
Ghy sultse sien te haest/de droevelycke moort/

Een moort helaes! te groot/te vooren noyt ghehoort.
Creon. ô Goôn/ waerom hebt ghy dees moort nu toegelaten?
mach u mijn quelle nu tot eenich voordeel baeten?
Can dit u helpen yet/dat ick dus treuren moet?
Of neemt ghy tot een wraeck 'tgheen ghy my lyden doet?
Ach! neemt mijn leven me/ick wil ghewillich sterven/
Om dese wreede daet wil ick het leven derven.
Helpt my doch aen een kant/elck uur is my een dach/
Elck dach is my een Jaer dat ick dus met geclach
Moet leven vol verdriet. Alecto wilt nu comen/
Scheurt ras dit boose lijf/in stucken sonder schroomen:
Of haelt my maer van hier/dat ick niet meer en zie
Apollos held're schijn/doet eens dat ick gebie.
Laet dit nu sijn den dagh/den dagh voor my te scheyden/
Helpt my in Ach'rons-poel/o Pluto sonder beyden.
Prudent. Gheeft u ghedacht wat goets/stelt dit doch uyt u zin/
Creon. Ach! dat en can niet zijn: het is ghewortelt in.
Het is te vast in't hert: om lichtlijck te vergeeten
Mijn Nicht: kint/en Vrouw'/soo haest hier neer gesmeeten:
Hoe? soud' ick dit soo ras gaen stellen uyt mijn hert?
Ach! neen: ten kan niet zijn/zy zijnder in verwert.
En zullen blyven staech/soo langh als ick sal leven/
Dan ick hoop dat ick zal mijn leven haest begeven/
Want waer dat ick sal gaen/ghestadich sal ick sien/
Haer gheesten alle dry seer naerlijck voor mijn vlien:
Die t'allen tyden wraeck van my sullen begeeren/
Over al waer ick gae/of waer ick my sal keeren.
Sitolus. En vreest voor sulckes niet/want het sal soo niet zijn.
Cerbo. Zijn herte is vol angst/vol vrees/vol quel en pijn.
Creon. Doch 't is nu soo geschiet/gheen mensch en kander teghen/
Daerom o Princen al laet dit u hert beweghen:
Dat ghy niemant voor goet/gaet geven quaden loon
Ghelijck ick heb gedaen/d'welck schent mijn eer en Croon.
Oock Nicht/zoon/en Vrouw/moet ick daer door verliesen.
Prudent. Ay! wilt voor dit gedacht(ick bids)een ander kiesen.
Creon. Doch o lupijn gheeft my/dat ick hun volghen mach/
Om maken soo een eyndt/van al dit droef geclach. Binne.
Antetus. Elck spieghel hem hier aen/'tsy Princen ofte Heeren:
Dat zy voor goede werck/gheen quaet en gaet vereeren.
Cerbo. *HIer aen ghI hooren kont, o EeDeL BorgerI,*
VVat reIne LIefD' kan Doen, en s'KonInghs TIrannI.

FINIS.

Overghe∫et, ende Gherÿmt, door VVillem de Baudous.

Leert in tijdts.